

AICHR

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

เรื่องควรรู้

ฉบับครบรอบ 50 ปี อาเซียน

หนังสือพิมพ์
หนึ่งตัวตน
หนึ่งประชาคม

AICHR

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิ

มนุษยชน

เรื่องควรรู้

คู่มือฉบับครบรอบ 50 ปีอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียน

กรุงจาการ์ตา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 1967 (พ.ศ. 2510) มีประเทศสมาชิกอันได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม สำนักเลขาธิการอาเซียนตั้งอยู่ ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อ

The ASEAN Secretariat

Community Relations Division (CRD)

70A Jalan Sisingamangaraja

Jakarta 12110, Indonesia

โทรศัพท์ : (62 21) 724-3372, 726-2991

โทรสาร : (62 21) 739-8234, 724-3504

อีเมล : public@asean.org

อาเซียน : ประชาคมแห่งโอกาส

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

AICHR: เรื่องควรรู้ - คู่มือฉบับครบรอบ 50 ปีอาเซียน

จาการ์ตา: สำนักเลขาธิการอาเซียน, กรกฎาคม 2560

341.480959

1. อาเซียน – คณะกรรมาธิการระหว่างรัฐบาล

2. สิทธิมนุษยชน – เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ISBN 978-602-6392-59-6

เนื้อหาในคู่มือฉบับนี้อาจนำมาใช้อ้างอิงหรือตีพิมพ์ซ้ำได้อย่างอิสระโดย
การแจ้งและจัดส่งสำเนาฉบับที่ตีพิมพ์ซ้ำไปยังกองวิเทศสัมพันธ์ (กวส.)
(Community Relations Division (CRD)) แห่งสำนักเลขาธิการ
อาเซียน กรุงจาการ์ตา

ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนได้บนหน้าเว็บไซต์ของอาเซียนที่
www.asean.org

สงวนลิขสิทธิ์โดย สมาคมลิขสิทธิ์แห่งชาติอาเซียน (ASEAN) 2017

สารบัญ

คำนำ	iv
AICHR: เรื่องควรรู้	1
บทนำ	3
AICHR	15
กิจกรรมของ AICHR	37
คำถามที่พบบ่อย	41
ผู้แทนในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วย สิทธิมนุษยชน 2016 – 2018	47
ผู้แทนในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วย สิทธิมนุษยชน 2013 – 2015	69
ผู้แทนในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วย สิทธิมนุษยชน 2009 – 2012	77
ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและแถลงการณ์ พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิ มนุษยชน.....	85
ข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงานของAICHR.....	103

คำนำ

อาเซียนได้มาถึงจุดสำคัญทางประวัติศาสตร์ในการก่อตั้งคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights (AICHR)) ในปี 2009 (พ.ศ. 2552) ในฐานะองค์กรที่รับผิดชอบ

อย่างครอบคลุมในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน ในช่วงระยะเวลา 8 ปี หลังจากการก่อตั้ง AICHR ได้ก้าวรุดหน้าอย่างมากในการจัดตั้งกรอบความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชน การนำปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาใช้เมื่อปี 2012 (พ.ศ. 2555) ไม่เพียงช่วยสร้างกรอบความเข้าใจสำหรับการร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนเท่านั้น แต่ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าบรรทัดฐานสากลและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนให้แก่อาเซียนอีกด้วย พร้อมทั้งการนำแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาใช้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเอกสารทั้งสองฉบับนี้ได้แสดงถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลประเทศสมาชิกอาเซียนในการปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานแห่งประชาชนอาเซียนได้เป็นอย่างดี

ด้วยความหลากหลายทางด้านการเมืองในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียน การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้การศึกษาและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแก่หมู่ประชาชนอาเซียน นี่คือจุดมุ่งหมายของ AICHR ในปีแรกๆ หลังจากการก่อตั้ง อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม มีความร่วมมือข้ามภาคส่วนและข้ามกลุ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในการผลักดันแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนในทุกภาคส่วนของอาเซียน อาทิ ในเรื่องการค้ามนุษย์และคนพิการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมการพัฒนาโดย AICHR เพื่อสร้างสมดุลในการส่งเสริมและปกป้องข้อบังคับ

เพื่อสนับสนุนและพัฒนาโครงการและกิจกรรมเหล่านี้ในภายภาคหน้า AICHR ได้ขยายความร่วมมือขององค์กรร่วมกับเหล่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและบุคคลภายนอก ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

AICHR ยึดมั่นในความพยายามที่จะร่วมสร้างความตระหนักถึงประชาคมอาเซียนอันมุ่งเน้นไปที่ภาคประชาชนและมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง นับแต่แรกเริ่ม ภาคประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในหลายช่วงของการพัฒนาและดำเนินการ การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกันระหว่าง AICHR และภาคประชาสังคมในระดับสถาบันมากขึ้นผ่านการหารือของความสัมพันธ์ในฐานะคู่หารือระหว่าง AICHR กับองค์กรภาคประชาสังคม ซึ่งนับว่าเป็นพัฒนาการที่น่ายินดี

ข้าพเจ้ามั่นใจว่า AICHR จะคงความเป็นผู้ริเริ่มในการแสวงหากลยุทธเชิงบวกใหม่ๆ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนในระดับภูมิภาค และพร้อมตอบสนองต่อความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นตรงหน้า AICHR: เรื่องควรรู้ - ฉบับครบรอบ 50 ปีอาเซียน เป็นคู่มือสรุปภาพโครงสร้าง ข้อบังคับ และหน้าที่ต่างๆ ของ AICHR พร้อมกันนี้ยังได้มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย ซึ่งรวมถึงพัฒนาการล่าสุดตั้งแต่การเปิดตัวของประชาคมอาเซียนในปี 2015 (พ.ศ. 2558) พร้อมด้วยเอกสารเบื้องต้นของ AICHR ได้แก่ ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิ

มนุษยชน แถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่า
ด้วยสิทธิมนุษยชน และข้อกำหนดการอ้างอิงของ AICHR ข้าพเจ้าเชื่อว่า
คู่มือเล่มนี้จะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและปณิธานเพื่อวันข้างหน้า
ของ AICHR ได้อย่างลึกซึ้งเพียงพอ

เล เลื่อง มินห์ (Le Luong Minh)

เลขาธิการอาเซียน

AICHR:

เรื่องควรรู้

บทนำ

เป็นเวลาร่วม 5 ทศวรรษนับตั้งแต่การก่อตั้งอาเซียน องค์การระหว่างรัฐบาลที่ได้พยายามพัฒนาชีวิตของประชาชนในภูมิภาค โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมือง และในด้านสังคมและวัฒนธรรม อย่างเสมอมา สิทธิมนุษยชนนับเป็นส่วนสำคัญของประชาคมอาเซียนและยังปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียน (มาตรา 1.7, 2.2 และมาตรา 14) แผนงานด้านความมั่นคงทางการเมืองอาเซียนปี 2009-2015 (พ.ศ. 2552-2558) (หมวด A 1.5) และแผนงานประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน 2025 (หมวด A.2.5)

อาเซียนได้ก่อตั้งกลุ่มสิทธิมนุษยชนขึ้นเพื่อแสดงความมุ่งมั่นในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และเพื่อสร้างความมั่นใจในด้านความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในภายภาคหน้า คณะกรรมาธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR) และคณะกรรมาธิการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ACWC) ก่อตั้งขึ้นในปี 2009 (พ.ศ. 2552) และ 2010 (พ.ศ. 2553) ตามลำดับ

AICHR ในฐานะองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนแห่งอาเซียนด้วยข้อบังคับระหว่างประเทศ ซึ่งคอยดูแลปัญหาเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ของอาเซียนซึ่งเป็นหน่วยงานภายนอกและผู้มีส่วน

เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันวางแนวคิดความร่วมมือในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนแห่งอาเซียน

อาเซียนหากถามว่าตอนนี้มีกี่คนในภูมิภาคอาเซียนที่รู้จัก AICHR และมีกี่คนที่ตระหนักรู้ถึงวัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง และข้อบังคับของ AICHR จุลสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ข้อมูลฉบับรวบรัดเกี่ยวกับ AICHR และพัฒนาการด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคอาเซียน

อาเซียน ASEAN

อาเซียนก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 1967 (พ.ศ. 2510) ผ่านการลงนามในปฏิญญาอาเซียน (ปฏิญญากรุงเทพฯ) โดยประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้งอาเซียนตั้งจำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาจึงได้มีสมาชิกเพิ่มอีก 5 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม ในปี 1984 (พ.ศ. 2527) เวียดนาม ปี 1995 (พ.ศ. 2538) สปป.ลาว และเมียนมาร์ ปี 1997 (พ.ศ.2540) และกัมพูชา ปี 1999 (พ.ศ. 2542) ทำให้อาเซียนมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของอาเซียนตามทีระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียนมีดังนี้

- เพื่อรักษาและยกระดับสันติภาพ ความปลอดภัย ความมั่นคง และเพื่อเสริมสร้างค่านิยมที่มุ่งเน้นในเรื่องความสงบสุขในภูมิภาค
- เพื่อยกระดับการฟื้นตัวในระดับภูมิภาค โดยการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม วัฒนธรรมให้มากขึ้น
- เพื่อรับรองว่าประชาชนและประเทศสมาชิกอาเซียนจะใช้ชีวิตอย่างสันติบนโลกในสภาพแวดล้อมอันเป็นประชาธิปไตยและมีความกลมเกลียว

- เพื่อบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างด้านความเจริญในอาเซียน ผ่านความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย ยุกระดับธรรมาภิบาลและกฎหมาย และเพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของประเทศสมาชิกอาเซียน
- เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผ่านความร่วมมืออันแน่นแฟ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนอาเซียนและเพื่อเสริมสร้างประชาคมอาเซียน
- เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตที่ดีของประชาชนของอาเซียน โดยให้ประชาชนเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกัน ด้านโอกาสในการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคม และความยุติธรรม
- เพื่อส่งเสริมอาเซียนที่มุ่งเน้นประชาชนซึ่งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้าร่วมและรับผลประโยชน์จากกระบวนการบูรณาการและการสร้างชุมชนของอาเซียน
- เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาเซียนผ่านการผลักดันให้เกิดความตระหนักในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาค

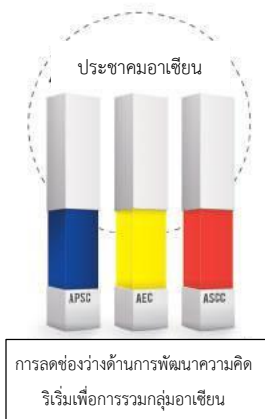
กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้ในปี 2008 (พ.ศ. 2551) โดยมีสถานะทางกฎหมายและโครงสร้างทางด้านสถาบันสำหรับอาเซียน การประมวลบรรทัดฐาน กฎ และคุณค่าของอาเซียนและกฎบัตรนี้ยังทำหน้าที่จัดระเบียบความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามข้อกำหนด ช่วยกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนให้แก่อาเซียนอีกด้วย

อาเซียนได้มุ่งมั่นที่จะสร้างประชาคมอาเซียนให้สำเร็จภายในปี 2015 (พ.ศ. 2558) และนำเอา “แผนงานเพื่อประชาคมอาเซียน 2009-2015” มาใช้ ประชาคมอาเซียนได้รับการสนับสนุนโดย 3 เสาหลักแห่ง

ประชาคมที่ควบคู่มา กับแผนงานของแต่ละประชาคมตามลำดับ ซึ่งได้แก่ แผนงานประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community – APSC) แผนงานประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC และ แผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC) โดยแต่ละประชาคมต่างมีสภาประชาคมของ ตนเองซึ่งทำหน้าที่ประสานการทำงานภายใต้ขอบเขตของตน

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 27 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศ มาเลเซีย อาเซียนได้ประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ และได้นำเอา แผนงาน “ASEAN 2025: Forging Ahead” (อาเซียน 2025: มุ่งหน้าไปด้วยกัน) ซึ่งนำความสำเร็จมาสู่การนำมาใช้ของ แผนงานดังกล่าว ปฏิญญากรุงกัวลาลัมเปอร์แห่งอาเซียน 2025: มุ่งหน้าไปด้วยกัน ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน 2025 แผนงานประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน 2025, แผนงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2025, และแผนงานประชาคมสังคมและ วัฒนธรรม 2025 เอกสารสำคัญเหล่านี้จะแสดงเส้นทางการดำเนินงานที่ ครอบคลุมไปถึงทศวรรษหน้าในการเสริมสร้างประชาคมอาเซียนในภาย ภาคหน้า และเพื่อช่วยผลักดันประชาคมให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจแบบบูรณาการ และสำนึกรับผิดชอบต่อ สังคม ให้สมกับค่านิยมที่ว่า อาเซียนเป็นประชาคมที่มุ่งเน้นประชาชน มี ประชาชนเป็นศูนย์กลาง และอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์อย่างแท้จริง การประชุมสุดยอดอาเซียนซึ่งประกอบด้วยผู้นำแห่งประเทศหรือรัฐบาล อาเซียนนับเป็นการกำหนดนโยบายสูงสุดในอาเซียน โดยบรรดาผู้นำจะ มาพบกันปีละสองครั้งที่งานประชุมสุดยอดอาเซียน เหล่าผู้นำอาเซียน ได้รับการสนับสนุนจากบรรดารัฐมนตรีต่างประเทศผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็น คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council

(ACC) ในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน (ASEAN Foreign Ministers' Meeting (AMM))

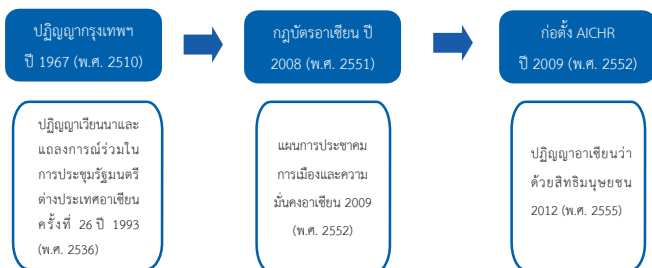
ภายในโครงสร้างของอาเซียน ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่งตั้งผู้แทนให้แก่อาเซียนด้วยตำแหน่งของทูตผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในฐานะคณะกรรมการผู้แทนถาวร หรือ CPR ทั้งนี้ CPR ได้รับมอบหมายให้ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนและองค์กรระดับรัฐมนตรีของอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกด้านความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับผู้ร่วมมือจากภายนอก การสนับสนุนงานและความพยายามดำเนินการของ

อาเซียนเป็นหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการ สำนักงานเลขาธิการนำทีมโดยเลขาธิการอาเซียน (ผู้ที่ถูกจัดอยู่ในระดับเดียวกันกับรัฐมนตรี) และมีรองเลขาธิการ 4 คนคอยช่วยเหลือ โดยรองเลขาธิการ 3 คนจะคอยช่วยเหลือประชาคมอาเซียนแต่ละประชาคม และอีกคนคอยช่วยงานบริหารกิจการองค์กรและชุมชนสัมพันธ์แห่งอาเซียน

สิทธิมนุษยชนในวาระอาเซียน

ในปี 1993 (พ.ศ. 2536) องค์การสหประชาชาติได้จัดการประชุมระดับโลกในเรื่องสิทธิ-มนุษยชน ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย บรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งขณะนั้นมีเพียง 6 ประเทศ ได้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกทั้งหมด และการประชุมในครั้งนั้นได้นำมาสู่การเกิดปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ

พัฒนาการด้านสิทธิมนุษยชนในอาเซียน

ต่อมา รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในแถลงการณ์ร่วมในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนครั้งที่ 26 (กรกฎาคม ปี 1993 (พ.ศ. 2536)) ได้ให้ถ้อยแถลงไว้ดังนี้

16. รัฐมนตรีต่างประเทศแสดงความยินดีต่อความสำเร็จของฉันทามติระหว่างประเทศระหว่างการประชุมระดับโลกในเรื่องสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา วันที่ 14-25 มิถุนายน 1993 (พ.ศ. 2536) และยังได้กล่าวถึงข้อผูกพันและความเคารพของอาเซียนที่มีต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานดังที่ได้ริเริ่มไว้ในปฏิญญาเวียนนา ณ วันที่ 25 มิถุนายน 1993 โดยได้เน้นย้ำว่า

สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นสิทธิด้านพลเรือน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ซึ่งสิทธิเหล่านี้มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และควรได้รับการกล่าวถึงอย่างถ้วนทั่ว ในเชิงบูรณาการและได้รับการปกป้องและส่งเสริมโดยคำนึงถึง วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่เฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ยังได้เน้นย้ำว่าการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนไม่ควรถูกทำให้เป็นเรื่องการเมือง

17. รัฐมนตรีต่างประเทศเห็นพ้องว่าอาเซียนควรจะประสานแนวทางร่วมกันในเรื่องสิทธิมนุษยชนและมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและผลึกคัก โดยมีบันทึกว่ากฎบัตรสหประชาชาติได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักสากลและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทของความร่วมมือระหว่างประเทศโดยได้เน้นย้ำว่าการพัฒนาเป็นสิทธิที่ไม่สามารถถ่ายโอนได้และการใช้สิทธิมนุษยชนเป็นเงื่อนไขสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและความช่วยเหลือด้านการพัฒนาเป็นอันตรายต่อความร่วมมือระหว่างประเทศและอาจบ่อนทำลายฉันทามติระหว่างประเทศในเรื่องสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ยังได้เน้นย้ำว่า การปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในประชาคมระหว่างประเทศควรนำความรู้ความเข้าใจในการเคารพต่ออธิปไตยของชาติและการไม่แทรกแซงในกิจการภายในของประเทศนั้นๆ มาใช้ รัฐมนตรีต่างประเทศเชื่อว่า เสรีภาพ ความก้าวหน้า และความมั่นคงของชาติ ได้รับการสนับสนุนโดยความสมดุลระหว่างสิทธิในระดับปัจเจกบุคคลและระดับประชาคม ผ่านที่ซึ่งมีการตระหนักถึงสิทธิระดับปัจเจกบุคคล ดังที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
18. รัฐมนตรีต่างประเทศได้เอ่ยด้วยความยินดีถึงความก้าวหน้าที่สำคัญและต่อเนื่องของอาเซียนในการปลดปล่อยประชาชนของตนออก

จากความกลัวและความขาดแคลน ทำให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยเน้นย้ำว่า ปัญหาความรุนแรงในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานควรได้รับการเยียวยาและไม่ควรได้รับการยอมรับไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ นอกจากนี้ยังได้ย้ำถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งในเรื่องของความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในทุกๆ ด้าน และรัฐบาลทุกประเทศควรสนับสนุนมาตรฐานแห่งมนุษยธรรมและเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ในหัวข้อนี้และในการสนับสนุนปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ณ วันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 1993 (พ.ศ. 2536) ทุกฝ่ายต่างเห็นพ้องกันว่าอาเซียนควรพิจารณาการจัดตั้งกลไกระดับภูมิภาคที่เหมาะสมเพื่อสิทธิมนุษยชน นับเป็นครั้งแรกที่อาเซียนกำหนดตัวเองไว้ในแนวทางเพื่อการพัฒนาาระบบสิทธิมนุษยชนระดับภูมิภาค

การประชุมสุดยอดอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการครั้งที่สอง จัดขึ้น ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 1997 (พ.ศ. 2540) ได้มีการรับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์อย่างกว้างๆ เพื่ออาเซียนในปี 2020 (พ.ศ. 2563) ไว้ว่า อาเซียนในฐานะวงสมานฉันท์แห่งชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะมุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอกโดยอยู่ร่วมกันด้วยความสันติ มั่นคง และมั่งคั่ง โยงใยไว้ด้วยกันในฐานะหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัตและในชุมชนแห่งความเอื้ออาทร ทั้งนี้เพื่อดำเนินการวิสัยทัศน์ระยะยาว จึงได้มีการร่างแผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Plan of Action (HPA)) 1997 ขึ้น

ในหมวดที่ 4 ย่อหน้า 4.8 ของแผนปฏิบัติการฮานอย อาเซียนแต่งตั้งตนเองเพื่อยกระดับการแลกเปลี่ยนข้อมูลในด้านสิทธิมนุษยชนในหมู่ประเทศอาเซียนเพื่อสนับสนุนและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้น

พื้นฐานของประชาชนทุกคนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญประเทศไทย ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ

เพื่อสนับสนุนความตระหนักถึงวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ร่วมร่างแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ 2004 ขึ้น ในแผนปฏิบัติการนี้ ภายใต้หัวข้อย่อย “การพัฒนาด้านการเมือง” บรรดาประเทศสมาชิกต่างเห็นพ้องที่จะ “ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและข้อตกลงต่างๆ” ห้าปีต่อมา บรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตัดสินใจเร่งการก่อตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี 2015 (พ.ศ. 2558) ประเทศสมาชิกต่างนำแผนงานเพื่อประชาคมอาเซียน 2009-2015 และแผนการประชาคมอาเซียนทั้ง 3 แผนมาใช้

องค์ประกอบด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งระบุไว้ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ 2004 ถูกกล่าวถึงอีกครั้งในแผนปฏิบัติการภายใต้แผนการประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community (APSC)) 2009-2015 หมวด A.1.5. “การสนับสนุนและปกป้องสิทธิมนุษยชน” ซึ่งประกอบด้วยกำหนดการดำเนินงานเจ็ด (7) หัวข้อ

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและคณะกรรมการผู้แทนถาวรแห่งอาเซียน

ข้อผูกพันอาเซียนเพื่อตระหนักถึงประชาคมที่ครอบคลุมและตอบสนอง ที่สร้างความมั่นใจว่าความผาสุกของประชาชนที่มีต่อสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นพื้นฐานนั้นจะได้รับการเน้นย้ำภายใต้แผนการประชาคม การเมืองและความมั่นคงอาเซียน 2025 หมวด A.2.5 “ส่งเสริมและ ปกป้องสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และความยุติธรรมในสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจว่าประชาชนของตนจะใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีความสันติ ความสามัคคี และความมั่งคั่ง” ด้วยกำหนดการดำเนินงาน ต่อไปนี้

ข้อปฏิบัติ

1. สนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้ เสริมสร้างกฎหมายและสถาบัน ภายในประเทศ ส่งเสริมการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนและยึดถือการ ปกป้องหรือกับผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง

2. สนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้ยินยอมหรือเห็นพ้องในหลักด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและสร้างความมั่นใจการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร
3. สนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้เสริมสร้างการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับสหประชาชาติและกลไกสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมเป็นภาคี รวมถึงที่ปรากฏในรายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนและสนธิสัญญา ตลอดจนร่วมแบ่งปันประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด
4. ส่งเสริมคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR) ในการลดข้อบังคับขององค์กรตามข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงาน
5. ยกระดับการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อพัฒนาสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียนตามกฎหมายอาเซียน ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD) และแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมถึงปฏิญญาและตราสารระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมเป็นภาคี
6. เสริมสร้างการดำเนินการตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมการรับรู้ของสาธารณะชนเกี่ยวกับปฏิญญาดังกล่าว

7. ส่งเสริมแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนผ่านเสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียน ผ่านการปรึกษาหารือในหมู่องค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
8. สนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์และการปรึกษาหารือที่เหมาะสมในหมู่ AICHR องค์กรระดับอาเซียนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องอื่นๆ รวมถึงองค์กรภาคประชาสังคม (CSO) ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน
9. สานต่องานของ AICHR ในการดำเนินการวิจัยร่วมกันในประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนตามขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR
10. สานต่องานของ AICHR ในการรับข้อมูลข่าวสารจากประเทศสมาชิกอาเซียนในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน
11. ยกระดับการรับรู้ของสาธารณะชนในเรื่องสิทธิมนุษยชนในหมู่ประชาชนแห่งอาเซียน รวมถึงการปรับปรุงเป็นระยะๆ ของสื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมและกิจกรรมประชาสัมพันธ์ของ AICHR โดยองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
12. พิจารณาตามความเหมาะสมในการทบทวนขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR ที่ระบุไว้ในข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักเกณฑ์ของกฎบัตรอาเซียนร่วมกับมุมมองเพื่อยกระดับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนภายในอาเซียน
13. เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายของกลไกสิทธิมนุษยชนที่มีอยู่ รวมถึงองค์กรภาคประชาสังคมอื่นๆ และองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

14. สนับสนุนการประสานงานและการหารือในหมู่หน่วยงานและองค์กรอาเซียนด้วยมุมมองที่จะยกระดับการดำเนินงานของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาฮานอยในการยกระดับสวัสดิการและการพัฒนาด้านสตรีและเด็กในอาเซียน รวมถึงปฏิญญาบาห์ลีในการยกระดับกฎและการมีส่วนร่วมของคนพิการในประชาคมอาเซียน ในขณะที่ยังคงการรายงานตามสายบังคับบัญชาตามลำดับไว้ และ
15. ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดแก่องค์กรภาคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ยังคงการรายงานตามสายบังคับบัญชาตามลำดับไว้ เพื่อกระตุ้นผลงานของคณะกรรมการอาเซียนในการดำเนินการตามปฏิญญาเพื่อการปกป้องและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติในการพัฒนาตราสารเพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะมีการปกป้องสิทธิของแรงงานข้ามชาติเป็นอย่างดีภายในภูมิภาค ตามกฎหมายกฎระเบียบ และนโยบาย ของประเทศสมาชิกตามลำดับ

AICHR

AICHR

“เพื่อให้สอดคล้องกับปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งกฎบัตรอาเซียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน อาเซียนควรก่อตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน” (กฎบัตรอาเซียน ข้อ 14)

 ASSOCIATION OF SOUTHEAST ASIAN NATIONS

 ASEAN

คณะทำงานระดับสูงว่าด้วยองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนได้ร่างขอบเขต การดำเนินงานของ AICHR (the TOR of the AICHR) ซึ่งนำมาใช้โดย การประชุมของรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2009 (พ.ศ. 2552) เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2552 ได้มีการแต่งตั้งผู้แทนใน คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจากทั้ง 10 ประเทศสมาชิก พร้อมกับได้มีพิธีจัดตั้ง AICHR ขึ้นอย่างเป็นทางการ ในงานประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 16 อ่าวเอเชออา และอ่าวหัวหิน ประเทศไทย

ใน ปฏิญญาชะอำ – หัวหิน ณ พิธีจัดตั้ง AICHR บรรดาผู้นำอาเซียนได้ แถลงว่า AICHR นั้นเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือระหว่างรัฐบาลในหมู่ ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศ เพื่อพัฒนาความร่วมมือในระดับ ภูมิภาคทางด้านสิทธิมนุษยชน การก่อตั้ง AICHR พิสูจน์ให้เห็นถึงกล ยุทธ์ของข้อผูกพันอาเซียนในการมุ่งพัฒนาการเสริมสร้างความร่วมมือใน ระดับภูมิภาคทางด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ AICHR สร้างขึ้นเพื่อเป็น ส่วนประกอบสำคัญของโครงสร้างองค์กรอาเซียนและสถาบันที่ ครอบคลุมความรับผิดชอบทั้งหมดในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิ มนุษยชนในอาเซียน

การตัดสินใจของ AICHR ขึ้นอยู่กับการหารือและการลงความเห็นชอบ ร่วมกัน AICHR จะมีส่วนเกี่ยวข้องในหัวข้อการประชุมและการหารือกับ องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน และยังสามารขอคำปรึกษาจาก สถาบันระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ รวมถึงองค์กรที่มี ส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนได้ด้วย AICHR จัดการประชุมสมัยสามัญสองครั้งต่อปีและอาจมีการจัดประชุม เพิ่มเติมในกรณีจำเป็น ทั้งนี้ AICHR ได้จัดทำเอกสารซึ่งถือเป็นโครง ร่างและรากฐานของการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กร อาทิ

- แผนงานห้าปีของ AICHR 2010-2015 (พ.ศ. 2553-2558) แผนงานห้าปีของ AICHR 2016-2020 (พ.ศ. 2559-2563) และแผนงบประมาณ
- รายการ/กิจกรรมสำคัญของ (ปี 2010-2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 และ 2017 (พ.ศ. 2553-2560) พร้อมงบประมาณรายปีตามลำดับ
- การจัดระเบียบการปฏิบัติการ AICHR (หรือที่รู้จักกันในชื่อของเอกสารแนวทางAICHR)
- ระเบียบขั้นตอนกองทุน AICHR (หรือที่รู้จักกันในชื่อของ ROP แห่งกองทุน AICHR)
- เอกสารแนวทางด้านการกำหนดมาตรฐานงบประมาณ
- เอกสารแนวทางบนหน้าบรรณาธิการเว็บไซต์ AICHR
- เอกสารแนวทางการจัดระเบียบระหว่าง AICHR และองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน
- เอกสารแนวทางการความสัมพันธ์ของ AICHR กับองค์กรภาคประชาสังคม และ
- ระเบียบขั้นตอนรายการบัญชี AICHR (หรือที่รู้จักกันในชื่อของ ROP ของรายการบัญชี AICHR)

รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนร่วมหารือกับคณะผู้แทนในคณะกรรมการสิทธิการระหว่างรัฐบาล
อาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนครั้งที่ 48

ข้อบังคับและหน้าที่ต่างๆ ของ AICHR

ขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR แบ่งออกเป็นข้อบังคับสิบสี่ (14) ข้อ
ของ AICHR ดังนี้

1. พัฒนากลยุทธ์สำหรับส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและ
เสรีภาพขั้นพื้นฐาน เพื่อเติมเต็มการก่อตั้งประชาคมอาเซียน
2. พัฒนาปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนพร้อมมุมมองในการ
สร้างโครงสร้างสำหรับความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนผ่านอนุสัญญา
ต่างๆ ของอาเซียนและตราสารอื่นๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องสิทธิ
มนุษยชน

3. ยกกระตักการรับรู้ของสาธารณะชนเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในหมู่ประชาชนแห่งอาเซียนผ่านการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ข้อมูล
4. ส่งเสริมความสามารถในการสร้างการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับพันธกรณีสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศซึ่งยอมรับโดยประเทศสมาชิกอาเซียน
5. สนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้พิจารณาการลงนาม และการให้สัตยาบันในตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
6. ส่งเสริมการดำเนินการเต็มรูปแบบของตราสารอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสิทธิมนุษยชน
7. จัดหาบริการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือด้านเทคนิคในเรื่องของสิทธิมนุษยชนแก่องค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ตามคำขอ
8. เข้าร่วมในการสนทนาและหารือกับองค์กรอื่นๆ ของอาเซียนและองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน รวมถึงองค์กรภาคประชาสังคม และผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามที่ระบุไว้ในบทที่ห้าของกฎบัตรอาเซียน
9. ปรึกษาสถาบันระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติอื่นๆ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน ตามความเหมาะสม
10. รับข้อมูลข่าวสารจากประเทศสมาชิกอาเซียนในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน
11. พัฒนาวិธีการและตำแหน่งในเรื่องของสิทธิมนุษยชนอันควรรู้สำหรับอาเซียน
12. เตรียมการศึกษาประเด็นปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชนในอาเซียน
13. เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำ หรือรายงานอื่นๆ ที่จำเป็นต่องานประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และ

14. ดำเนินงานอื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายจากงานประชุมรัฐมนตรี ต่างประเทศอาเซียน

ผู้แทนแต่ละคนในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง โดยมีเวลาอยู่ในตำแหน่งวาระละสามปีและสามารถอยู่ต่อได้อีกหนึ่งวาระ ในการปลดผู้แทนฯ ออกจากหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเป็นธรรมตามกฎหมายบัตรอาเซียนและขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR

นอกจากนี้ ขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR ยังช่วยกำหนดขอบเขตการรายงานของ AICHR การดำเนินการประชุม บทบาทประธานของ AICHR กระบวนการตัดสินใจ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชน และความสัมพันธ์ของ AICHR กับองค์กรทางด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ภายในอาเซียน สามารถเข้าไปดูขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR ได้ที่เว็บไซต์ asean.org. และยังสามารถเข้าดูเว็บไซต์ระดับภูมิภาคของ AICHR ได้ที่ aichr.org.

รายการและกิจกรรมของ AICHR

การให้ความสำคัญต่อเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นหลักของ AICHR ปรากฏอยู่ในแผนงานห้าปี ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานข้อบังคับ 14 ข้อของ AICHR ที่ร่างไว้ในส่วนของข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงาน แต่ละปี AICHR จะกำหนดรายการและกิจกรรมที่สำคัญเป็นเวลาหนึ่งปีโดยขึ้นอยู่กับแผนการทำงานและเพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นภายในภูมิภาค ทั้งนี้ AICHR ได้ดำเนินแผนงานห้าปีแรกตั้งแต่ปี 2010-2015 (พ.ศ. 2553-2558) จนสำเร็จเป็นที่เรียบร้อย

AICHR ได้เริ่มการดำเนินการตามแผนงานห้าปี รอบที่สองตั้งแต่ปี 2016-2020 (พ.ศ. 2559-2563) ซึ่งได้รับการรับรอง ณ การประชุมรัฐมนตรีอาเซียนครั้งที่ 48 แผนงานห้าปีครั้งที่สองได้สร้างขึ้นบนพื้นฐานของแผนงานห้าปีแรกเพื่อส่งเสริมและนำปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาใช้ในกายภาคหน้า นอกจากนี้ยังมุ่งยกระดับการทำงานร่วมกันระหว่าง AICHR และหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ของอาเซียนเพื่อนำเรื่องของสิทธิมนุษยชนเข้ามาสู่เสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียน

กิจกรรมของ AICHR ในระยะสั้นและระยะกลางนั้นมีจำนวนมาก อาทิ

- ดำเนินการประเมินความต้องการสำหรับสร้างขีดความสามารถ
- การทบทวนตราสารสิทธิมนุษยชนที่มีอยู่ซึ่งยอมรับและให้สัตยาบันโดยประเทศสมาชิกอาเซียน
- จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อที่หลากหลายในเรื่องของสิทธิมนุษยชน

HUMAN RIGHTS-BASED APPROACH IN THE IMPLEMENTATION OF THE ASEAN CONVENTION AND ASEAN PLAN OF ACTION AGAINST TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY WOMEN AND CHILDREN (ACTIP AND APA)

Jakarta, Indonesia
29-30 September 2016

การหารือ AICHR-SOMTC เรื่องวิธีการจัดการด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการตามอนุสัญญา
อาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP) และแผนปฏิบัติการ
อาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (APA)

- ดำเนินการฝึกฝนในเรื่องสิทธิมนุษยชนแก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ อาทิ
ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย สื่อมวลชน ฯลฯ
- เสริมสร้างการสนับสนุน AICHR ของสำนักงานเลขาธิการอาเซียน
- เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานของ AICHR รวมถึงประกาศ
ต่างๆ ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาประจำชาติของประเทศสมาชิก
อาเซียน
- แบ่งปันวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในเรื่อง
ของการบังคับใช้สนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

การสนทนาระดับภูมิภาคของ AICHR ในเรื่องของการให้ความสำคัญแก่สิทธิมนุษยชนของคนพิการในประชาคมอาเซียน

- ประสานงานและหารือกับองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความมั่นใจในการดำเนินการตามตราสารอาเซียนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิ-มนุษยชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ระบุสถานการณ์เรื่องสิทธิมนุษยชนที่อาเซียนควรรับรู้ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต
- พัฒนาแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค ข้อเสนอแนะ หรือโครงสร้างนโยบายอาเซียนในเรื่องของสิทธิมนุษยชนเพื่อสตรี เด็ก และคน

พิจารณา เพื่อให้ความสำคัญและยกระดับสิทธิมนุษยชนผ่านบรรดาเสาหลัก หน่วยงาน และองค์กรของประชาคม

- มีส่วนร่วมในการสนทนากับบรรดาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับภูมิภาคเกี่ยวกับการชี้ให้เห็นถึงปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนที่อาเซียนควรรู้ในการสนับสนุนและปกป้องสิทธิมนุษยชนตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน แลกเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR

*การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเปลี่ยนผู้แทนในคณะกรรมการระหว่าง
รัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน*

- ดำเนินการศึกษาในเรื่องของสิทธิมนุษยชนในอาเซียน และ
- ร่วมสนทนาและหารือกับประชาคมทั้งสามเสาเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน 2025 และแผนงาน

ประชาคม 2025 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน

เป็นเวลาแปดปีนับตั้งแต่การก่อตั้ง ทุกวันนี้ AICHR ยังคงความแน่วแน่ในการพัฒนาสิทธิมนุษยชนในอาเซียนอย่างไม่หยุดยั้ง ภายใต้การตระหนักถึงการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนในอาเซียนซึ่งเป็นหัวข้อที่สามารถกล่าวถึงได้เพียงในภาพรวมผ่านการประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรอาเซียนด้วยกัน ทั้งนี้ AICHR ได้นำเอกสารแนวทางในการจัดระเบียบระหว่าง AICHR และองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่จัดการกับปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชนมาใช้ ตลอดจนการนำเอกสารแนวทางมาใช้นั้น AICHR มุ่งมั่นที่จะยกระดับการทำงานร่วมกันและการเชื่อมโยงกับองค์กรอื่นๆ ในอาเซียนที่จัดการกับประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน อย่าง คณะกรรมาธิการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ACWC) คณะกรรมการอาเซียนด้านสตรี (ACW) รวมถึง คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการปกป้องและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ (ACMW) นอกจากนี้ AICHR ยังได้ทำงานร่วมกับองค์กรและหน่วยงานอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการมุ่งเน้นไปที่เรื่องของสิทธิมนุษยชน เช่น การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอาชญากรรมข้ามชาติ (SOMTC) ในเรื่องการค้ามนุษย์ เป็นต้น

ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD)

มาตรา 4.2 ในขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR ระบุว่า AICHR ได้รับอำนาจให้พัฒนา ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Human Rights Declaration (AHRD)) พร้อมกับมุมมองในการสร้างโครงสร้างสำหรับความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนผ่านการประชุมอาเซียนหลากหลายหัวข้อและตราสารอื่นๆ ที่จัดการกับปัญหาสิทธิมนุษยชน

AICHR ณ พิธีลงนามแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ในปี 2011 (พ.ศ. 2554) AICHR ได้เริ่มยกเลิกข้อบังคับนี้โดยการจัดตั้งกลุ่มร่ำรายนงานเพื่อเตรียมทำโครงสร้างเบื้องต้นของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เมื่อได้รับโครงสร้างเบื้องต้นของปฏิญญาอาเซียนว่า

ด้วยสิทธิมนุษยชนจากคณะร่างรายงาน AICHR จึงได้เสนอรายงานความคืบหน้าฉบับแรกเกี่ยวกับโครงสร้างของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแก่รัฐมนตรีอาเซียน ณ การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเมื่อเดือนมกราคม ปี 2012 (พ.ศ. 2555) ในรายงานความคืบหน้าฉบับแรก AICHR ได้เริ่มมุ่งไปยังการร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งรวมถึงการจัดตารางการประชุมที่ให้พื้นที่กับการร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอยู่เสมอ ข้อตกลงกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชน การเสนอรายงานความคืบหน้าต่อการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และการกำหนดระยะเวลาในการเสนอร่างสุดท้ายของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแก่การประชุมรัฐมนตรีอาเซียน ก่อนการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 21 ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2012

ในการร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน AICHR ได้หารือและสนทนากับบรรดาผู้แทนขององค์กรอาเซียนด้านต่างๆ องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) ในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ AICHR ได้เห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมและการช่วยเหลือของบรรดาผู้แทนขององค์กรภาคต่างๆ องค์กรประชาสังคม และผู้เชี่ยวชาญที่ได้ช่วยทำให้ร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเป็นคำประกาศที่ครอบคลุมซึ่งไม่ได้สะท้อนให้เห็นเพียงความทะเยอทะยานของประชาชนอาเซียนเท่านั้น แต่ยังเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่บรรทัดฐานสากลและมาตรฐานของสิทธิ-มนุษยชนโดยการรวมสิทธิในสันติภาพ สิทธิในการพัฒนา และสิทธิในการหลีกเลี่ยง

การถูกตีตราสำหรับผู้ที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคติดต่อ อย่างเช่น เอชไอวี เข้าไว้ด้วย

AICHR ทำการเสนอร่างฉบับแรกของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแก่คณะรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ณ การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนครั้งที่ 45 ในเดือนกรกฎาคม ปี 2012 หลังจากเสนอร่างแรก AICHR ได้ศึกษาเอกสารที่เป็นแนวทางและคำแนะนำเพิ่มเติมจากการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเพื่อการร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในลำดับถัดไป ร่างรายงานที่สองของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนซึ่งผ่านการขัดเกลาถูกนำเสนอต่อรัฐมนตรีต่างประเทศในระหว่างการประชุมอย่างไม่เป็นทางการ (IAMM) เมื่อเดือนกันยายน ปี 2012 ก่อนที่จะนำเสนอต่อผู้นำอาเซียน ทั้งนี้บรรดาผู้นำอาเซียนได้นำปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนไปใช้เมื่อวันที่ 18 เดือนพฤศจิกายน ปี 2012 และได้ลงนามใน “แถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” (แถลงการณ์พนมเปญ) ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนถือเป็นเอกสารอาเซียนที่สำคัญซึ่งช่วยกำหนดโครงสร้างในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในภูมิภาคในภายภาคหน้า ทั้งนี้ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและปณิธานของประเทศสมาชิกอาเซียนและประชาชนที่มีต่อประชาคมอาเซียนอันมีประชาชนเป็นศูนย์กลางดังที่ได้ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียน นอกจากนี้ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยังได้สะท้อนความมุ่งมั่นของอาเซียนที่มีต่อกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ และ

ตราสารสิทธิมนุษยชนนานาชาติอื่นๆ ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นภาคี รวมถึงปฏิญญาอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และตราสารต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน

ในการให้ความสำคัญต่อปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและ แลกเปลี่ยนมุมมอง AICHR ให้ลำดับความสำคัญแก่การเผยแพร่ เอกสารเหล่านี้ รวมถึงการเพิ่มความตระหนักในความสำคัญและความสัมพันธ์ การดำเนินการแปลเป็นภาษาประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน และการอัปเดตบทความที่ได้รับการแปลลงบนเว็บไซต์ของ AICHR (aichr.org) นอกจากนี้ AICHR ยังได้พูดคุยและขอ คำปรึกษาจากองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในความรับผิดชอบ ต่อการพัฒนาชุดตราสารอาเซียนในเรื่องของสิทธิมนุษยชนเพื่อ ดำเนินการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนอันเป็นเรื่องสำคัญของ ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

เพื่อเพิ่มความตระหนักในความสำคัญ ของเอกสารเหล่านี้ AICHR ในฐานะผู้ ร่วมมือกับคณะกรรมการผู้แทนถาวร อาเซียน ได้จัดงานร่วมกันภายใต้ หัวข้อ “ การช่วยเหลือการสร้าง ประชาคมอาเซียนผ่านการดำเนินการ ตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD)” ทั้งนี้งานดังกล่าว ได้จัดขึ้น โดยเชื่อมโยงกับการฉลองวันอาเซียนปีที่ 46 ณ สำนักงาน เลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย โดยภายในงาน AICHR ยังได้เปิดตัว “ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD)

และแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและบทแปล” (เล่ม AHRD) ซึ่งมีบทแปลของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในภาษาหลักของประเทศสมาชิกอาเซียน การเปิดตัวครั้งนี้ได้ถูกบันทึกไว้พร้อมกับการนำเสนอเล่ม AHRD แก่บรรดาผู้แทนจากสมาชิกรัฐสภา องค์กรธุรกิจ กลุ่มผู้ทำงานเกี่ยวกับการวิจัยและการศึกษา องค์กรภาคประชาสังคม และบรรดาผู้นำเยาวชน ในระหว่างการจัดงาน ได้มีการเปิดประชุมอภิปรายในหัวข้อ “ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี 2015” โดยมีบรรดาผู้แทนจาก AICHR และคณะกรรมการผู้แทนถาวรเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย

ข้อตกลงของ AICHR กับ ภาคส่วนภายนอก

ตั้งแต่การก่อตั้ง AICHR ได้พยายามสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันกับกลุ่มผู้ร่วมมือภายนอกในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ การสนทนากับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา หน่วยงานสิทธิขั้นพื้นฐาน ศาลสิทธิมนุษยชนยุโรป เจ้าหน้าที่รัฐบาลของสหภาพยุโรป (EU) ประเทศญี่ปุ่นและประเทศสหรัฐอเมริกา รวมถึงบรรดาผู้แทนหรือผู้ลงมือปฏิบัติรายอื่นๆ อย่างองค์กรประชาสังคมที่ได้ปูทางให้แก่ AICHR เพื่อความร่วมมือกับบรรดาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกระดับในภายภาคหน้า

AICHR ได้จัดการเยี่ยมชมศึกษาดูงาน ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2010 (พ.ศ. 2553) โดยได้รับคำเชิญจากประธานาธิบดีซาฟเวีย บารัค โอบามา การเยี่ยมชมครั้งนี้ทำให้ AICHR ได้มีโอกาสใน

การแถลงต่อรัฐบาลสหรัฐฯ ผู้แทนสหประชาชาติ (UN) ที่เกี่ยวข้อง และองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรประชาสังคมระหว่างประเทศเกี่ยวกับงานของ AICHR ตั้งแต่ที่ได้เข้ารับตำแหน่ง พร้อมนำเสนอโครงการและกิจกรรมขององค์กรในปีต่อๆ ไป ซึ่งถือเป็นโอกาสในการแลกเปลี่ยนมุมมองในเรื่องของสิทธิ-มนุษยชนที่ทั้งสองฝ่ายต่างกังวลและสำรวจความเป็นไปได้ของความร่วมมือในอนาคตร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ผู้แทนของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา รวมถึงองค์กรประชาสังคม นอกจากนี้ AICHR ยังได้เยี่ยมชมศึกษาดูงาน ณ ทวีปยุโรปในเดือนพฤษภาคม ปี 2011 (พ.ศ. 2554) โดยได้รับคำเชิญจากอธิบดีฝ่ายความสัมพันธ์ภายนอกองค์กรแห่งคณะกรรมการยุโรป AICHR ได้เยี่ยมชมเมืองในทวีปยุโรปสามแห่ง ได้แก่ บรัสเซลส์ สตราบวร์ก และเวียนนา และได้พบกับสถาบันยุโรปหลายแห่งที่ดำเนินการดูแลในเรื่องของสิทธิมนุษยชน โดย AICHR ได้พบกับกระทรวงการต่างประเทศของสหภาพยุโรป (EEAS) คณะกรรมการยุโรป กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสภายุโรป หน่วยงานสิทธิขั้นพื้นฐาน และองค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (OSCE) โดยเฉพาะในส่วนที่ดูแลในเรื่องเสรีภาพของสื่อและผู้แทนพิเศษของ OSCE และฝ่ายประสานงานเพื่อปราบปรามการค้ามนุษย์ และยังได้พบกับองค์กรประชาสังคมยุโรปหลายฝ่าย พร้อมกับได้แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในการเยี่ยมชมดูงานในสหภาพยุโรปครั้งที่สอง เมื่อเดือนตุลาคม ปี 2015 (พ.ศ. 2558) AICHR พร้อมคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ACWC) คณะกรรมการ

อาเซียนด้านสตรี (ACW) และคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการปฏิบัติ ตามปฏิญญาอาเซียนเรื่องการปกป้องและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้าม ชาติ (ACMW) ได้เข้าร่วมการสนทนาด้านนโยบายอาเซียน-สหภาพยุโรป ในเรื่องของสิทธิมนุษยชน ซึ่งนับเป็นการสนทนาด้านนโยบายครั้งแรกใน เรื่องสิทธิมนุษยชนระหว่างอาเซียนและสหภาพยุโรป ในระหว่างการ สนทนา ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนมุมมองที่เปิดกว้างและสร้างสรรค์ใน เรื่องของสิทธิมนุษยชนที่ต่างฝ่ายต่างให้ความสนใจ รวมถึงในเรื่องของ การพัฒนาสิทธิมนุษยชนในปัจจุบัน ภายในสหภาพยุโรปและอาเซียน และได้รับข้อมูลของศักยภาพในความร่วมมือทางด้านสิทธิมนุษยชน โดยคณะผู้แทนอาเซียนได้พบกับสมาชิกของรัฐสภายุโรป เครือข่ายของ NGO ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยในกรุงบรัสเซลส์ และยังได้ พบกับกลุ่มธุรกิจยุโรปที่หลากหลายในการประชุมโต๊ะกลมซึ่งจัดขึ้นโดย เดอะชิฟท์ (The Shift) และองค์กรความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ยุโรป โดยได้เข้าร่วมสัมมนาในหัวข้อ “วิพากษ์กลไกสิทธิมนุษยชนใน ยุโรป” ซึ่งจัดโดยกระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมร่วมด้วยผู้แทนจาก สหภาพยุโรปและองค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป นอกจากนี้คณะผู้แทนยังได้เยี่ยมชมสถาบันในเบลเยียมหลายแห่งที่ดูแล เรื่องผู้อพยพ คนพิการ และโอกาสอันเท่าเทียม

คณะผู้แทนอาเซียน ณ การสนทนาด้านนโยบายอาเซียน-สหภาพยุโรปในเรื่องของสิทธิมนุษยชน

AICHR ได้รับคำเชิญให้ไปเยือนประเทศญี่ปุ่นในปี 2014 (พ.ศ. 2557) เพื่อเยี่ยมชมศึกษาดูงานในที่ซึ่งจะได้พบกับคู่สนทนาหลากหลายราย ทั้งนี้ AICHR ได้พบกับรองนายกรัฐมนตรีอาวุโสของรัฐบาลเพื่อนโยบายต่างประเทศ และรองหัวหน้าเลขาธิการคณะรัฐมนตรีหรือเลขาธิการสำนักงานเลขาธิการความมั่นคงแห่งชาติ นอกจากนี้ AICHR ยังได้พบกับผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชนจากประเทศญี่ปุ่น อย่าง ดร.โยโซะ โยโคตะ ประธานศูนย์การศึกษาและฝึกฝนเรื่องสิทธิมนุษยชน และสมาชิกของคณะอนุกรรมการสหประชาชาติด้านการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน ทูตผู้ดูแลกิจการของสหประชาชาติ รวมถึงผู้อำนวยการแห่งสถาบันค้นคว้าวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนเกียวโต การพบปะครั้งนี้ทำให้

AICHR ได้มีโอกาสสังเกตตัวอย่างของการว่าจ้างงานคนพิการในญี่ปุ่น ณ บริษัทไอเซตัน มิทซุโคชิ โซแลย์ (Isetan Mitsukoshi Soleil)

ในปี 2014 (พ.ศ. 2557) AICHR ได้จัดกิจกรรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการขึ้นอย่างมากมาพร้อมกับผู้ร่วมมือภายนอกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการส่งเสริมและปกป้องสิทธิ-มนุษยชน อาทิ องค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) คณะข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) สหภาพยุโรป และกลุ่มผู้ทำงานเพื่อกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียน

นอกจากนี้ AICHR ยังได้พบกับกรรมการระดับสูงของสหประชาชาติเพื่อสิทธิ-มนุษยชน นางสาวนาวานเนธเม พิลเลย์ (Navanethem Pillay) ณ การประชุมครั้งที่ 7 ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2011 (พ.ศ. 2554) ณ เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย และได้พบกับผู้แทนพิเศษของสหภาพยุโรปด้านสิทธิมนุษยชน นายस्ताวโรส แลมบรินนิดีส (Stavros Lambrinidis) ณ การประชุมครั้งที่ 12 ในเดือนพฤษภาคม ปี 2013 (พ.ศ. 2556) ณ สำนักเลขาธิการอาเซียน

AICHR มีโอกาสได้ร่วมทำงานกับองค์กรประชาสังคมหลายครั้ง โดยเฉพาะในการหารือระหว่างการวางแผนปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และการหารือเพื่อมุ่งช่วยเหลือการทบทวนขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR ปี 2015 (พ.ศ. 2558) ถือเป็นปีที่มีการพัฒนาอย่างโดดเด่นทางด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่าง AICHR และองค์กรประชาสังคมในการนำเอกสารแนวทางเรื่องความสัมพันธ์ของ AICHR กับองค์กรภาคประชาสังคมต่างๆ มาใช้ ซึ่งเอกสารดังกล่าวได้ช่วยกำหนด

ประเภทและรูปแบบการทำข้อตกลง และช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่าง AICHR และองค์กรประชาสังคมในภูมิภาคหน้า

ทั้งนี้ AICHR จะคงความเป็นนักปฏิบัติ ดำเนินการตามเอกสารแนวทางเหล่านี้ว่าเป็นระยะเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือของอาเซียนในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเราสามารถเข้าไปดูรายชื่อขององค์กรประชาสังคมที่ได้รับการยอมรับเป็นองค์กรที่มีความสัมพันธ์ในฐานะที่ปรึกษา กับ AICHR ได้ที่ aichr.org.

พัฒนาการนับตั้งแต่การก่อตั้งประชาคมอาเซียน

ตั้งแต่การก่อตั้งในปี 2009 (พ.ศ. 2552) AICHR มีความแข็งแกร่งในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในการเติมเต็มการสร้างประชาคมอาเซียนอันมุ่งเน้นไปที่ภาคประชาชนและมีประชาชนเป็นศูนย์กลางอย่างครอบคลุม แม้จะเป็นกลไกทางด้านสิทธิมนุษยชนที่ก่อตั้งขึ้นทีหลังสุด แต่ AICHR ก็ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่นในการนำความก้าวหน้ามาสู่ประเด็นสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคอาเซียน

การดำเนินการตามแผนการของ AICHR ได้เปลี่ยนจากการเน้นในเรื่องกิจกรรมมาสู่วิธีการดำเนินการตามแผนตั้งแต่ปลายปี 2015 (พ.ศ. 2558) อาทิ การปรับเปลี่ยนในเรื่องการพัฒนาตราสารสิทธิมนุษยชนในแง่กฎหมายและปรับเปลี่ยนจุดร่วมระหว่าง สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นอกจากนี้ AICHR ยังได้ให้ความสำคัญไปถึงหัวข้อและกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆ เช่น เรื่อง สิทธิในสันติภาพ สิทธิในการศึกษา ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิทธิมนุษยชน รวมถึงสื่อและสิทธิมนุษยชน ในเดือนมีนาคม ปี 2017 (พ.ศ. 2560) AICHR ได้เริ่มข้อตกลงฉบับแรกกับศาลของประเทศสมาชิกอาเซียนผ่าน การสัมมนาด้านตุลาการของ AICHR ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ความร่วมมือแบบข้ามภาคและข้ามกลุ่มหลายๆ หน่วยได้รับการรับรองเพื่อสร้างความมั่นใจว่า เรื่องสิทธิมนุษยชนยังคงเป็นกระแสหลักสำคัญสำหรับบรรดาเสาหลักทั้งสามของอาเซียน โดยในการหารือครั้งแรกของ AICHR และการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ (SOMTC) เกี่ยวกับแนวทางด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP) ได้มีขึ้นในเดือนกันยายน ปี 2016 (พ.ศ. 2559) และการหารือครั้งที่สองได้ถูกกำหนดไว้ในช่วงหลังของปี 2017 (พ.ศ. 2560)

การประชุม AICHR ครั้งที่ 24 ณ สำนักเลขาธิการอาเซียน

เรื่องของสิทธิของคนพิการก็ถือเป็นหัวข้อสำคัญของ AICHR เช่นกัน AICHR พร้อม ความร่วมมือกับการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้าน สวัสดิการสังคมและการพัฒนา (SOMSWD) และคณะกรรมการ อาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ACWC) ได้ก่อตั้งคณะทำงานด้านการบูรณาการสิทธิของคนพิการในประชาคม อาเซียน พร้อมกับข้อบังคับในการร่างแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคใน เรื่องของความพิการ ซึ่ง การก่อตั้งคณะทำงานนี้นับเป็นความร่วมมือ ครั้งแรกระหว่างประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน และเสา ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในเรื่องของความพิการ

กิจกรรมต่อไปนี้จะจัดขึ้นโดย AICHR เพื่อเป็นอนุสรณ์ในวาระครบรอบปีที่ 50 ของอาเซียน

- เปิดตัวแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคในเรื่องสิทธิของชนพิการในประชาคมอาเซียน
- การแข่งขันโต้วาทีระดับเยาวชนของ AICHR ในเรื่องสิทธิมนุษยชน ปี 2017 (พ.ศ. 2560) – ครบรอบ 50 ปีอาเซียน: มุ่งหน้าไปด้วยกันสู่ประชาคมอันยั่งยืน

วิดีโอของ AICHR และหัวข้อของเอกสารสำคัญของ AICHR ประกอบด้วย 1) AICHR: จุลสารเรื่องควรรู้ 2) ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD) และแถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และ 3) ขอบเขตการดำเนินงานของ AICHR ซึ่งจะถูกเปิดเผยในงานอนุสรณ์ของการครบรอบปีทองของ ASEAN

กิจกรรมของ AICHR

การประชุมเชิงปฏิบัติการฝึกฝนของ AICHR-ACWC (คณะกรรมการสิทธิอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก) เรื่องอนุสัญญาของสหประชาชาติในหัวข้อสิทธิในเด็ก (UN CRC) เมื่อวันที่ 13-14 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 ณ ประเทศสิงคโปร์

สัมมนาทางตุลาการของ AICHR ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 13-15 มีนาคม พ.ศ. 2560 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

การประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคของ AICHR ในเรื่องการเสริมสร้างแผนปฏิบัติการระดับชาติด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเพื่อสร้างความมั่นใจการดำเนินการตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP) และแผนปฏิบัติการอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (APA) อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อวันที่ 1-2 ธันวาคม พ.ศ. 2559 ณ กรุงเทพมหานคร

งานสัมมนา AICHR เรื่องการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และ สิทธิมนุษยชน ในอาเซียน เมื่อวันที่ 3-4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ณ ประเทศสิงคโปร์

การประชุมเชิงปฏิบัติการของ AICHR ในเรื่องกลยุทธ์ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์ เมื่อวันที่ 23-24 มิถุนายน พ.ศ. 2559 ณ เมืองญาจาง ประเทศเวียดนาม

การได้วาที่ระดับเยาวชนของ AICHR ในเรื่องสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 5-6 กันยายน ปี 2015 (พ.ศ. 2558) ณ ประเทศสิงคโปร์

โครงการด้านสิทธิมนุษยชนของ AICHR การฝึกอบรมผู้ฝึกสอนสำหรับนักข่าวในประเทศสมาชิก
อาเซียน วันที่ 25-29 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

คำถามที่พบบ่อย

คำถามที่พบบ่อย (FAQs)

1. คำว่า ระหว่างรัฐบาล หมายความว่าอย่างไร

ตอบ ระหว่างรัฐบาล ในที่นี้หมายถึง องค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยความตกลงภายในบรรดาประเทศสมาชิก สมาชิกขององค์กรประกอบไปด้วยประเทศอธิปไตย (ในที่นี้เรียก ประเทศสมาชิก)

2. ทำไมถึงเรียกสมาชิก AICHR ว่า ผู้แทน แต่ไม่เรียกว่า กรรมการ

ตอบ ทั้งนี้สมาชิกของ AICHR เป็นผู้แทนของประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งรับผิดชอบต่อรัฐบาลของประเทศตน โดยได้รับการแต่งตั้งพร้อมข้อบังคับแบบเต็มรูปแบบแต่อยู่ภายใต้ความเคารพต่อหลักของกฎบัตรอาเซียน ขอบเขตการดำเนินงานของตน มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และรับผิดชอบต่อการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนแห่งอาเซียน

3. หน้าที่ของ AICHR มีอะไรบ้าง

ตอบ ข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงาน (TOR) ของ AICHR เป็นตัวกำหนดข้อบังคับ 14 ข้อของ AICHR ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักของอาเซียนและสถาบันที่ครอบคลุมในเรื่องของสิทธิมนุษยชนพร้อมกับความรับผิดชอบทั้งหมดในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนในอาเซียน

AICHR ในฐานะสถาบันในอาเซียนที่ครอบคลุมในเรื่องของสิทธิมนุษยชนควรทำงานร่วมกับองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่รับผิดชอบในเรื่องสิทธิมนุษยชนเช่นกันเพื่อเป็นการสนับสนุน AICHR พร้อมกับองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ให้ความสำคัญในเรื่องเดียวกัน โดย AICHR จะพัฒนาความร่วมมือระดับภูมิภาคในเรื่องของสิทธิมนุษยชน ผ่านความร่วมมือระหว่างองค์กรอาเซียนอื่นๆ และบรรดาผู้ให้ความร่วมมือจากภายนอก

4. AICHR มักใช้คำว่า “ครอบคลุม” เมื่อกล่าวถึงข้อบังคับขององค์กรจริงๆ แล้วคำนี้หมายความว่าอะไร

ตอบ แม้ว่าจะมีองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชน อาทิ องค์กรผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิสตรีและเด็ก หรือของแรงงานข้ามชาติ แต่ AICHR ทำหน้าที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งหมดในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในอาเซียน นอกจากนี้ AICHR ยังดูแลเรื่องของสิทธิมนุษยชนในทุกด้าน อาทิ การเมือง พลเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม รวมถึงสิทธิในกลุ่มต่างๆ ด้วย

5. AICHR จะทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ อาทิ องค์กรประชาสังคม องค์กรเอกชน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สถาบันสิทธิมนุษยชนอื่นๆ สหประชาชาติ และองค์กรส่วนภูมิภาค ตลอดจนภาคเอกชน ได้อย่างไร

ตอบ ในฐานะองค์กรให้คำปรึกษา AICHR ควรหารือและร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยจะต้องเห็นด้วยกับวิธีการในการจัดการร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเภทต่างๆ

6. หากเราถูกละเมิดสิทธิ เราจะสามารถแจ้งปัญหาของเราต่อ AICHR หรือผู้แทนในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในประเทศที่เราอยู่ได้หรือไม่ ประชาชนคนทั่วไปจะสามารถติดต่อกับ AICHR ได้อย่างไร

ตอบ ในฐานะองค์กรระหว่างรัฐบาล AICHR มุ่งมั่นในการให้ความร่วมมือระดับภูมิภาคในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน สำหรับขอบเขตการดำเนินงานปัจจุบันของ AICHR ซึ่งได้รับการรับรองจากรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน เมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2009 (พ.ศ. 2552) ไม่มีข้อบังคับในการจัดการกับปัญหารายบุคคล

การประชุมของ AICHR กับเลขาธิการอาเซียน

อย่างไรก็ตาม องค์กรหรือประชาชนทั่วไปสามารถส่งจดหมายร้องเรียนถึง AICHR มาได้ โดยผ่านทางประธานของ AICHR และส่งสำเนาทั้งหมดให้แก่ผู้แทนอื่นๆ ของ AICHR และสำนักเลขาธิการอาเซียน

7. งานของ AICHR สนับสนุนหรือสร้างผลกระทบต่อด้านใดบ้างในเรื่องของสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคและสิทธิมนุษยชนในประชาชนแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตอบ ผลกระทบในเรื่องของสิทธิมนุษยชนสามารถเกิดได้จากการสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนแห่งอาเซียนในสิทธิของพวกเขา อีกทั้งวิธีการที่เป็นระบบของการศึกษาเฉพาะเรื่องพร้อมผลลัพธ์ที่สามารถส่งต่อให้แก่ประชาชนได้จะสามารถสร้างผลกระทบในเรื่องของสิทธิ

มนุษยชนได้อย่างแน่นอน ทั้งนี้รายงานประจำปีของ AICHR ซึ่งนำเสนอต่อรัฐมนตรีต่างประเทศ โดยมีความคิดเห็นของ AICHR และข้อมูลสาธารณะในเรื่องงานของ AICHR สามารถสร้างผลกระทบในเรื่องของสิทธิมนุษยชนได้เช่นกัน

8. AICHR ตูมุงมั่นในเรื่องการส่งเสริมมากกว่าการปกป้องสิทธิมนุษยชนจริงหรือไม่

ตอบ AICHR ทำงานภายใต้จิตวิญญาณแห่งการให้คำปรึกษาและความเป็นเอกฉันท์ อย่างไรก็ตามจิตวิญญาณนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะในการให้การศึกษาและเพิ่มความตระหนักรู้ในเรื่องของสิทธิมนุษยชนแก่ประชาชนแห่งอาเซียน ทั้งนี้การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนควรเกิดขึ้นควบคู่กับการพัฒนาด้านอื่นๆ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะนำมาสู่การเกิดกลไกการป้องกันที่แข็งแกร่ง

9. บทบาทของเลขาธิการอาเซียน และสำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEC) คืออะไร

ตอบ เลขาธิการอาเซียนอาจนำหัวข้อที่เกี่ยวข้องมาสู่ความสนใจของ AICHR ด้วยเพราะคำนี้ถึงการดำเนินการตามหน้าที่และความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียน นอกจากนี้ เลขาธิการฯ ยังสามารถมุ่งความสนใจไปยังเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อตกลงและการตัดสินใจของอาเซียนได้อีกด้วย

ในส่วนของสำนักเลขาธิการอาเซียนซึ่งปัจจุบันทำหน้าที่เป็นเลขาธิการระดับภูมิภาคของ AICHR ได้ยึดมั่นในแนวทางอันมีประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่าง AICHR และองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน บรรดาบุคคลภายนอกและผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการ

พัฒนาด้านต่างๆ ของอาเซียนและ AICHR แก่ผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้ นอกจากนี้สำนักเลขาธิการอาเซียนยังเป็นผู้ดูแลกองทุน AICHR และเป็นแหล่งเก็บกักความรู้ภายในของอาเซียนและ AICHR สำนักเลขาธิการอาเซียนทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินการตามแผนการหรือกิจกรรมของ AICHR และยังทำหน้าที่เสนอ ประเมิน และช่วยกำหนด โครงการและการดำเนินการตามแผนการทำงานของ AICHR อีกด้วย

10. เราจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ AICHR ได้ที่ไหน

ตอบ เราสามารถเข้าถึงข้อมูลเบื้องต้นและข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับอาเซียนรวมถึงข่าวประชาสัมพันธ์ของ AICHR ได้ทางเว็บไซต์ asean.org นอกจากนี้ AICHR ยังมีเว็บไซต์ระดับภูมิภาคของตนเองคือ aichr.org

ผู้แทนใน
คณะกรรมการธิการระหว่าง
รัฐบาลอาเซียน
ว่าด้วย
สิทธิมนุษยชน
2016-2018

บรรดาผู้แทนในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งโดยผู้แทนจากรัฐบาลโดยพิจารณาถึงความเท่าเทียมทางเพศ ความสมบูรณ์พร้อม และความสามารถในด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ผู้แทนฯ มีเวลาอยู่ในตำแหน่งวาระละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาใหม่ได้อีกหนึ่งวาระ

ผู้แทนในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (2016-2018)

บรูไน ดารุสซาลาม

ฯพณฯ ฮะจิ นาซมี บิน ฮะจิ โมฮาหมัด

H.E. Haji Nazmi bin Haji Mohamad

(ตั้งแต่ มิถุนายน ปี 2017 (พ.ศ. 2560))

การศึกษา:

- ศิลปศาสตรบัณฑิตการจัดการ University Brunei Darussalam

อาชีพ:

- 2017: ผู้แทนประเทศบรูไน ดารุสซาลามในคณะกรรมการวิชาการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- 2017: ปลัด (ฝ่ายกิจการองค์กรและรัฐประศาสนศาสตร์) สำนักนายกรัฐมนตรี
- 2014: สมาชิกคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจบรูไน (BEDB)
- 2012: ปลัด (การจัดการและการต่างประเทศ) กระทรวงการคลัง
- 2012: รองประธานศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์และนโยบาย (CSPS)
- 2012: รองประธานร่วมกองทุนรวมเพื่อลูกจ้าง
- 2012: ประธานสถาบันคุ้มครองเงินฝาก บรูไน ดารุสซาลาม
- 2012: ประธานคณะกรรมการกำกับการเงินอิสลาม
- 2012: ผู้ว่าการสำรองธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB)
- 2008: รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศและการค้า
- 2008: ผู้อำนวยการกองงบประมาณ กระทรวงการคลัง
- 2007: ที่ปรึกษากฎการบริหารแห่งกลุ่มออกเสียงของประเทศกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)
- 2004: เจ้าหน้าที่ธุรการกระทรวงการคลัง
- 2000: เจ้าหน้าที่ธุรการกระทรวงอุตสาหกรรมและทรัพยากรพื้นฐาน
- 1997: สมาชิกสำนักงานเลขาธิการสภาเศรษฐกิจบรูไน ดารุสซาลาม (BDEC)
- 1996: เจ้าหน้าที่ธุรการสำนักนายกรัฐมนตรี
- 1995: เจ้าหน้าที่ธุรการ (ระดับพิเศษ) กระทรวงการคลัง
- 1991: เจ้าหน้าที่โครงการกระทรวงอุตสาหกรรมและทรัพยากรพื้นฐาน

กัมพูชา

าพณฯ นางพอลีน ฮีน

H.E. Mrs. Polyne Hean

การศึกษา:

- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชาธิปไตยและการปกครอง Georgetown University ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา University of East Anglia สหราชอาณาจักร
- ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ Royal University of Law and Economics ประเทศกัมพูชา
- ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ Royal University of Phnom Penh ประเทศกัมพูชา

อาชีพ:

- ผู้แทนประเทศกัมพูชาในคณะกรรมการธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

- ผู้อำนวยการกรมอาเซียน สำนักงานคณะรัฐมนตรี
- สมาชิกคณะกรรมการ iAB Group
- รองประธานบริษัท iAB Architecture and Construction จำกัด
- ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการแห่งชาติแห่งมาตรการการค้าที่มีใช้อาการศุลกากรและระบบคลังข้อมูลทางการค้าแห่งชาติ
- สมาชิกคณะกรรมการแห่งชาติแห่งการต่อต้านการค้ามนุษย์
- สมาชิกกลุ่มศึกษาความสัมพันธ์กัมพูชา-จีน

อินโดนีเซีย

าพณฯ ดร. ดินนา วิสนุ

H.E. Mrs. Dinna Wisnu, Ph.D.

การศึกษา:

- ดร. (ดอกเตอร์) สาขารัฐศาสตร์

Ohio State University ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวน

- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ Ohio State University ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวน
- ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ University of Indonesia กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

อาชีพ:

- 2017-ปัจจุบัน: ผู้ร่วมก่อตั้งและผู้อำนวยการ Atma Jaya Institute of Public Policy

- 2015: ผู้ร่วมก่อตั้งและสมาชิกศูนย์คุ้มครองทางสังคมและหลักสูตรปริญญาโทด้านการคุ้มครองทางสังคม University of Indonesia
- 2009-ปัจจุบัน: ที่ปรึกษารัฐบาลอินโดนีเซียและกิจกรรมต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจการเมืองและการทูต
- กันยายน 2008-2017: ผู้ร่วมก่อตั้งและผู้อำนวยการ Paramadina Graduate School of Diplomacy & Paramadina Graduate Schools
- 2007-2008: ผู้อำนวยการวิจัย ศูนย์ศึกษาความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียง University of Indonesia
- 2007-2008: รองผู้อำนวยการและผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมพลเรือน RESPECT Project เรื่องความหลากหลายทางศาสนาและสังคม ความเสมอภาค และความเปิดกว้าง (World Learning & USAID)
- 2001-2007: ผู้ช่วยสอน คณะรัฐศาสตร์ Ohio State University ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 1998-2001: สถาบันประชาธิปไตยแห่งชาติ National Democratic Institute.
- 1996-1998: หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ Suara Karya

สปป.ลาว

ฯพณฯ นายภูโขง ศรีสุလာต

H.E. Mr. Phoukhong Sisoulath

การศึกษา:

- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายระหว่างประเทศ Moscow State Institute of International Relations (MGIMO)
- ปริญญาโท สาขากฎหมายระหว่างประเทศ Nottingham University
- ปริญญาตรี สาขาการเมืองและรัฐประศาสนศาสตร์ Lao National Academy of Politics and Public Administration
- ศิษย์เก่า Fulbright American Studies Institute: การปฏิรูประบบประวัติศาสตร์และกฎหมายอเมริกา Boston College

อาชีพ:

- 2015: สมาชิกผู้แทนประเทศลาวในการจัดทำรายงานทบทวน

สถานการณ์สิทธิมนุษยชนครั้งที่สองของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

- ตั้งแต่ปี 2014: หัวหน้าแผนกิจกรรมที่ 5: กฎหมายระหว่างประเทศและสิทธิมนุษยชน แผนแม่บทภาคกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมาย
- ตั้งแต่ปี 2014: หัวหน้าสำนักเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและดูแลสปป.ลาว
- ตั้งแต่ปี 2014: อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ
- 2014: ผู้เข้าร่วมโครงการ EU Visitor Programme (EUVP)
- ตั้งแต่ปี 2013: ผู้แทนสปป.ลาว ในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- 2011-2012: ผู้ช่วยผู้แทน สปป.ลาว ในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และเป็นผู้แทนฯ สำรอง ในเวลาถัดมา
- 1996-2010: ร่วมกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ (MoFA) โดยดำรงหลายตำแหน่ง ตั้งแต่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย เจ้าหน้าที่ฝ่ายสิทธิมนุษยชน รองผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญาพหุภาคี ผู้อำนวยการกองสิทธิมนุษยชน รองอธิบดี ผู้จัดการโครงการระดับชาติด้านโครงการกฎหมายระหว่างประเทศระยะ 1, 2 และ 3

มาเลเซีย

ฯพณฯ นายเอ็ดมุนด์ บอน ไท ซูน

H.E. Mr. Edmund Bon Tai Soon

การศึกษา:

- ปริญญาโท สาขากฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ University of Oxford ประเทศอังกฤษ (ทุน British Chevening)
- นิติศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยม University College of London ประเทศอังกฤษ (ทุน Malaysian Scholarship)

อาชีพ:

- 2016: หัวหน้าสถาบัน (กฎหมายแพ่ง) AmerBON Advocates กรุงกัวลาลัมเปอร์
- 2014-2016: หัวหน้าสถาบัน BON Advocates กรุงกัวลาลัมเปอร์
- 2012-2014: หุ้นส่วน Chooi & Company, Advocates & Solicitors กรุงกัวลาลัมเปอร์
- 2002-2012: ผู้ร่วมงานอาวุโส Chooi & Company, Advocates & Solicitors กรุงกัวลาลัมเปอร์

- 1998-2002: ผู้ร่วมงาน Chooi & Company, Advocates & Solicitors กรุงกัวลาลัมเปอร์
- 2011: ผู้ร่วมก่อตั้ง Malaysian Centre for Constitutionalism & Human Rights (MCCHR)
- 2010: นักเขียนร่วมของ Halsbury's Laws of Malaysia ในหัวข้อ “การเป็นพลเมือง การอพยพเข้าเมือง ความมั่นคงแห่งชาติ และกองตำรวจ” (ฉบับที่ 27)
- 2016-2017: ประธานนวัตกรรมและอนาคตของกรรมการ กฎหมาย สภานายความ
- 2009-2011: ประธานคณะกรรมการกฎหมายรัฐธรรมนูญ สภานายความ
- 2007-2009: ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สภานายความ
- 2006-2008: ประธานคณะกรรมการทนายความรุ่นเยาว์ สภานายความ
- 2006-2011; 2016-2017: สมาชิกผู้ได้รับเลือก สภานายความ ประเทศมาเลเซีย
- 2006-2008: สมาชิกสำนักเลขาธิการ Suara Rakyat Malaysia (SUARAM)
- 2006: ผู้ร่วมก่อตั้ง blawg (บล็อกทางด้านกฎหมาย) www.loyarburuk.com
- 2005-2008: ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR)
- 2004-2014: สมาชิกสมาคมสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (HAKAM)
- 1998-2017: รายงานเคสด้านมนุษยชนและคดีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะกว่า 60 เคสผ่านสื่อและวารสารกฎหมาย และเข้าร่วมโครงการฝึกฝนและเสริมสร้างขีดความสามารถซึ่งจัดขึ้นในระดับ

ห้องถิ่นและภูมิภาคกว่า 900 ชั่วโมง

- 1998: ทนายแก้ต่างและที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ศาลสูง Malaya (โดยได้รับการยอมรับเป็นสหภาพทนายความ Malaya ในเดือนมิถุนายน 1998)• 1997: นักกฎหมายสูงสุด Honourable Society of Lincoln's Inn (โดยได้รับการยอมรับเป็นสหภาพทนายความ England & Wales in ในเดือนกันยายน 2007)

เมียนมาร์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต ฮลาร์ มยินต์

H.E. Amb. Hla Myint

การศึกษา:

- ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ Hopkins University ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ศิลปศาสตรบัณฑิต Yangon University

อาชีพ:

- 2015: ผู้แทนประเทศเมียนมาร์ประจำกองกำลังเฉพาะกิจระดับสูง ในวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียนภายหลังปี 2015 (พ.ศ. 2558)
- 2008-ปัจจุบัน: การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2011-2012: ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิของเมียนมาร์ประจำอาเซียน-สหรัฐอเมริกา
- 2011-2014: สมาชิกคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทยเมียนมาร์

- 2008-2010: เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มประจำเครือจักรภพออสเตรเลียและนิวซีแลนด์
- 2006-2008: อธิบดีองค์การระหว่างประเทศและฝ่ายเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ
- อธิบดีฝ่ายฝึกอบรมและภาคภาษาต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
- 2005-2006: อธิบดี องค์การระหว่างประเทศและฝ่ายเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ
- 2002-2005: ที่ปรึกษารัฐมนตรีสถานทูตเมียนมาร์ กรุงพริทอเรีย ประเทศแอฟริกาใต้
- 1998-2002: ผู้อำนวยการ องค์การระหว่างประเทศและฝ่ายเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ
- 1992-1998: เลขานุการเอก คณะผู้แทนถาวรเมียนมาร์ ประจำกรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 1988-1992: ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กระทรวงการต่างประเทศ
- 1984-1988: เลขานุการตรี คณะผู้แทนถาวรเมียนมาร์ ประจำกรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
- 1980: กระทรวงการต่างประเทศ
- 1974-1980: กระทรวงมหาดไทย
- 1970-1974: กระทรวงศึกษาธิการ

ฟิลิปปินส์

าพณฯ นายลีโ อีม. แฮร์เรรา-ลิม

H. E. Mr. Leo M. Herrera-Lim

(ตั้งแต่ ธันวาคม 2016 (พ.ศ. 2559))

การศึกษา:

- นิติศาสตรบัณฑิต (LL.B.) University of the Philippines
- ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกเศรษฐศาสตร์ (เกียรตินิยม) University of the Philippines

อาชีพ:

- พฤษภาคม 2017 - ปัจจุบัน: ผู้ช่วยเลขานุการ สำนักงานปลัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
- มิถุนายน 2016 - พฤษภาคม 2017: ผู้ช่วยพิเศษอาวุโส สำนักงานปลัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
- 2014-2016: กงสุลใหญ่ สถานกงสุลฟิลิปปินส์ ลอสแอนเจลิส

แคลิฟอร์เนีย

- 2010-2014: กงสุลใหญ่ สถานกงสุลฟิลิปปินส์ ชิคาโก
- 2008-2010: ผู้ช่วยพิเศษ สำนักงานปลัดการต่างประเทศ (งานนโยบาย)
- 2000-2008: เลขานุการเอกและกงสุล ก่อนจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและกงสุลใหญ่ สถานทูตฟิลิปปินส์ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ในเวลาถัดมา
- 1998-2000: ผู้ช่วยพิเศษ สำนักงานปลัดการต่างประเทศ (งานธุรการ)
- 1991-1998: เลขานุการตรี ก่อนดำรงตำแหน่งเลขานุการโท และกงสุล ในเวลาถัดมา ณ สถานทูตฟิลิปปินส์ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
- 1989-1991: ผู้อำนวยการ ฝ่ายสหรัฐอเมริกา สำนักงานกิจการอเมริกันกระทรวงการต่างประเทศ
- 1988-1991: ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายสนธิสัญญา สำนักงานฝ่ายกฎหมาย แผนกต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

สิงคโปร์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต บาร์รี เดสเกอร์

H.E. Amb. Barry Desker

การศึกษา:

- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต University of London (สมาคมมูลนิธิฟอร์ด)
- ศิลปศาสตรบัณฑิต B.A. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) University of Singapore (ทุนการศึกษาประธานาธิบดี)

อาชีพ:

- สมาชิกสภาประธานาธิบดีเพื่อสิทธิของชนกลุ่มน้อย
- เอกอัครราชทูตสิงคโปร์ (Non-Resident) ประจำสันตะสำนักและสเปน
- ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ (EEP) ของสิงคโปร์ ณ การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก รองประธาน
- สมาชิกคณะกรรมการผู้บริหารมูลนิธิ Lee Kuan Yew Exchange

Fellowship

- รองประธานคณะกรรมการไตรภาคี
- สมาชิกคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยเศรษฐกิจเพื่ออาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียง
ตะวันออก
- พันธมิตรพิเศษ S. Rajaratnam School of International Studies (RSIS)
- 2007-2014: คณบดี Rajaratnam School of International Studies, Nanyang Technological University (RSIS)
- 2000-2014: ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษายุทธศาสตร์และการป้องกัน
- 1994-2000: ประธานบริหารคณะกรรมการพัฒนาการค้า
- 1986-1993: เอกอัครราชทูตสิงคโปร์ประจำประเทศอินโดนีเซีย
- 1984-1986: รองเลขาธิการและผู้อำนวยการ ฝ่ายนโยบาย การวางแผน และการวิเคราะห์ กระทรวงการต่างประเทศ
- 1982-1984: รองผู้แทนถาวรประจำองค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก

ประเทศไทย

าพณฯ ดร.เสรี นนทสูติ

H.E. Dr. Seree Nonthasoot

การศึกษา:

- ดุษฎีบัณฑิต University of Oxford ประเทศอังกฤษ สหราชอาณาจักร
- นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายยุโรปและกฎหมายเปรียบเทียบ) University of Oxford (ทุน Chevening)
- นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ) Columbia University School of Law กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา (ทุน Fulbright)
- เนติบัณฑิต เนติบัณฑิตยสภาแห่งประเทศไทย
- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

อาชีพ:

- ผู้แทนประเทศไทยในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (www.AICHR.or.th)
- สมาชิกกรรมการผู้อำนวยการและการตรวจสอบ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Development Bank)
- ผู้อำนวยการและประธานสมาชิกกรรมการตรวจสอบ บริษัทกฎหมายกรุงไทย จำกัด (KTB Law)
- ผู้อำนวยการบริษัท กรุงไทยคอมพิวเตอร์เซอร์วิส เซส จำกัด (Krungthai Computer Services)
- รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาองค์กรภาครัฐ (www.IRDP.org)
- 2004-ปัจจุบัน: อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์
- 1999-ปัจจุบัน: อาจารย์พิเศษ หลักสูตรปริญญาโทสาขาสหวิทยาการศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2011: สมาชิก กลุ่มร่างปฏิญญาสิทธิมนุษยชนอาเซียน
- 2003-2013: ที่ปรึกษาทางกฎหมายสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง
- 1995-2000: ที่ปรึกษาทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี

เวียดนาม

าพณฯ เอกอัครราชทูต จีเอน ตี เนียฮา

H.E. Amb. Nguyen Thi Nha

การศึกษา:

- ปริญญาโทสาขากฎหมายและการทูต Tufts University, Fletcher School of Law & Diplomacy รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกาศนียบัตร
- ประกาศนียบัตร TESOL กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย
- ปริญญาตรี สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ Diplomatic Academy of Viet Nam กรุงฮานอย

อาชีพ:

- 2016-2018: เอกอัครราชทูต ผู้แทนประเทศเวียดนามใน คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR)
- ตั้งแต่ 2013: เอกอัครราชทูต กระทรวงการต่างประเทศเวียดนาม
- 2011-2014: อธิบดีกระทรวงการต่างประเทศ

- 2011-2014: กงสุลใหญ่เวียดนามในฮ่องกงและมาเก๊า - เขตการปกครองพิเศษประเทศจีน
- 2005-2008: ที่ปรึกษารัฐมนตรี รองหัวหน้าหน่วยภารกิจ สถานทูตเวียดนามในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์เหนือ
- 1995-1999: เลขานุการเอก ผู้แทนถาวรเวียดนามในองค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 1990-1992: เลขานุการตรี ผู้แทนถาวรเวียดนามในสำนักงานองค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
- 1980-1990: เจ้าหน้าที่กิจการทั่วไปและองค์การระหว่างประเทศ

ผู้แทนใน
คณะกรรมการธิการ
ระหว่างรัฐบาลอาเซียน
ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
2013-2015

ผู้แทนในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (2013-2015)

บรูไน ดารุสซาลาม

ฯพณฯ เปฮิน ดาโต ดร.อาวัง ฮัจ ออหมัด บิน ฮัจ จูมัท
H.E. Pehin Dato Dr. Awang Hj. Ahmad bin
Hj. Jumat

กัมพูชา

ฯพณฯ นาย สรูน ทิริธ
H.E. Mr. Srun Thirith

อินโดนีเซีย

าพณฯ นายราเฟนตี ดจามิน

H.E. Mr. Rafendi Djamin

สปป. ลาว

าพณฯ นายภูโขง ศรีสุလာต

H.E. Mr. Phoukhong Sisoulath

มาเลเซีย

าพณฯ ตัน ศรี ดร.มุฮัมมัด ซาฟี อับดุลละห์

H.E. Tan Sri Dr. Muhammad Shafee Abdullah

เมียนมาร์

าพณฯ เอกอัครราชทูต คยาว ตินต์ สเว

H.E. Amb. Kyaw Tint Swe

ฟิลิปปินส์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต โรซารีโอ กอนซาเลส มานาโล

H.E. Amb. Rosario Gonzalez Manalo

สิงคโปร์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต ชาง เฮง ชี

H.E. Amb. Chan Heng Chee

ประเทศไทย

าพณา ดร. เสรี นนทสูติ

H.E. Dr. Seree Nonthasoot

เวียดนาม

าพณา นาง เล ทิ ทู

H.E. Ms. Le Thi Thu

ผู้แทนใน
คณะกรรมการ
ระหว่างรัฐบาลอาเซียน
ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
2009-2012

ผู้แทนในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (2009-2012)

บรูไน ดารุสซาลาม

ฯพณฯ เพฮิน ดาโต ดร.อาวัง ฮัจ อามัด บิน ฮัจ จูมัท
H.E. Pehin Dato Dr. Awang Hj. Ahmad bin
Hj. Jumat (ตั้งแต่พฤศจิกายน 2011)

กัมพูชา

ฯพณฯ ดร. อม เยนเตียง
H.E. Dr. Om Yentien

อินโดนีเซีย

าพณฯ นาย ราเฟนดิ ตจามิน

Mr. Rafendi Djamin

สปป. ลาว

าพณฯ นาย บุนเกิต แสงสมสັก

H.E. Mr. Bounkeut Sangsomsak

มาเลเซีย

ฯพณฯ ตัน ศรี ดร.มุฮัมมัด ชาฟี อับดุลละห์

H.E. Tan Sri Dr. Muhammad Shafee Abdullah

เมียนมาร์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต คยาเว ตินต์ สเว

H.E. Amb. Kyaw Tint Swe

ฟิลิปปินส์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต โรซารีโอ กอนซาเลส มานาโล

H.E. Amb. Rosario Gonzalez Manalo

สิงคโปร์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต ชาง เฮง ซี

H.E. Amb. Chan Heng Chee

ประเทศไทย

าพณาฯ ดร. ศรีประภา เพชรมีศรี

H.E. Dr. Sriprapha Petcharamesree

เวียดนาม

าพณาฯ นาง เล ทิ ทู

H.E. Ms. Le Thi Thu

ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
และ
แถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญา
อาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD)

ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

เรา ประมุขแห่งรัฐ/หัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) อันได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในวาระการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 21 ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ยืนยัน การยึดมั่นของเราต่อเป้าประสงค์และหลักการของอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียนโดยเฉพาะการเคารพและการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานรวมทั้งหลักการประชาธิปไตยนิติธรรมและธรรมาภิบาล

ยืนยัน ความมุ่งมั่นของเราที่มีต่อปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนกฎบัตรสหประชาชาติปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนาและตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ด้านสิทธิมนุษยชนที่รัฐสมาชิกอาเซียนเป็นภาคี

ยืนยันอีกครั้ง ถึงความสำคัญของความพยายามของอาเซียนในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนซึ่งรวมถึงปฏิญญาว่าด้วยความก้าวหน้าของสตรีในภูมิภาคอาเซียนและปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีในภูมิภาคอาเซียน

เชื่อมั่น ว่าปฏิญญาฉบับนี้จะช่วยสร้างกรอบความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคและเกื้อหนุนต่อกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

ในการนี้ จึงประกาศ ดังนี้

หลักการทั่วไป

1. บุคคลทั้งปวงเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิมีเหตุผลและมโนธรรมและควรปฏิบัติต่อกันด้วยจิตวิญญาณแห่งความเป็นมนุษย์
2. บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพทั้งปวงตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนิดใดๆ อาทิ เชื้อชาติ เพศสภาพ อายุ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น พื้นเพทางชาติหรือสังคม สถานะทางเศรษฐกิจ การเกิด ความพิการ หรือสถานะอื่น
3. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับทุกแห่งหนว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย บุคคลทุกคนเสมอภาคกันตามกฎหมาย บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกันโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ
4. สิทธิของสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ แรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน กลุ่มเปราะบางและกลุ่มคนชายขอบ เป็นสิทธิที่ไม่อาจเพิกถอนและเป็นส่วนเดียวกันของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้
5. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาที่มีประสิทธิผลและมีผลบังคับตามที่กำหนดโดยศาลหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจจากการกระทำอันละเมิดต่อสิทธิที่บุคคลนั้นได้รับตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย
6. การใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานต้องสมดุลกับการปฏิบัติหน้าที่ที่สอดคล้องกัน เนื่องจากบุคคลทุกคนมีความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่น ๆ ทั้งหมด ชุมชนและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ในท้ายที่สุดความรับผิดชอบหลักในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ

- มนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงอยู่ที่รัฐสมาชิกอาเซียนทุกรัฐ
7. สิทธิมนุษยชนทั้งมวลมีความเป็นสากลไม่อาจแบ่งแยกได้ เชื่อมโยงและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งมวลในปฏิญญานี้ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมเสมอภาคอยู่บนพื้นฐานเดียวกันและมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ในขณะเดียวกัน การบรรลุสิทธิมนุษยชนต้องได้รับการพิจารณาในบริบทของภูมิภาคและของประเทศโดยคำนึงถึงความแตกต่างของภูมิหลังทางการเมือง เศรษฐกิจ กฎหมาย สังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศาสนา
 8. สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลทุกคนจะต้องใช้โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่น สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานจะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดเพียงเท่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งการยอมรับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่นและเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นตามเหตุผลในเรื่องความมั่นคงของชาติ ความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ สาธารณสุข ความปลอดภัยของสาธารณะ ศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งสวัสดิการทั่วไปของประชาชนในสังคมประชาธิปไตย
 9. การบรรลุสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพตามที่บัญญัติในปฏิญญานี้ควรมุ่งมั่นในหลักการความไม่ลำเอียง ภาวะวิสัย การไม่เลือกฝ่าย การไม่เลือกปฏิบัติ การไม่เหยียดหยาม และการหลีกเลี่ยงทวิมาตรฐาน และการหลีกเลี่ยงการทำให้เป็นประเด็นทางการเมืองอยู่เสมอ กระบวนการบรรลุสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพดังกล่าวต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ความครอบคลุมทุกภาคส่วน และความจำเป็นของหลักความร่วมมือรับผิดชอบ

สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

10. รัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองทั้งปวง ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้
11. บุคคลทุกคนมีสิทธิในชีวิตที่มีมาแต่กำเนิด อันเป็นสิทธิที่จะต้องได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายบุคคลใดจะถูกพรากชีวิตมิได้ เว้นแต่เป็นไปตามกฎหมาย
12. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยส่วนบุคคล บุคคลใดจะถูกจับกุม คั่น กักขัง ลักพาตัว หรือถูกพรากอิสรภาพในรูปแบบอื่นใดโดยอำเภอใจมิได้
13. บุคคลใดจะถูกเอาตัวเป็นทาสหรือตกอยู่ในความเป็นทาสในรูปแบบใดๆ หรือถูกกระทำการลักลอบขนย้ายหรือค้ามนุษย์ รวมถึงที่เป็นไปด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการค้าอวัยวะมิได้
14. บุคคลใดจะถูกกระทำทรมานหรือถูกปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรีมิได้
15. บุคคลทุกคนมีสิทธิในการเคลื่อนย้ายและอยู่อาศัยในพรมแดนของแต่ละรัฐอย่างเสรี บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะออกจากประเทศใดๆ รวมทั้งประเทศของตน และมีสิทธิที่จะกลับสู่ประเทศของตนได้
16. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหาและได้รับที่ลี้ภัยในอีกรัฐหนึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นและข้อตกลงระหว่างประเทศที่ใช้อยู่
17. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของ ใช้จ่าย และให้สิ่งที่บุคคลนั้นได้มาครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งที่เป็นการครอบครองโดยตนเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นบุคคลใดจะถูกพรากทรัพย์สินเหล่านั้นไปจากตนโดยอำเภอใจมิได้
18. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับสัญชาติตามที่กำหนดโดยกฎหมาย

บุคคลใดจะถูกพรากหรือถูกปฏิเสธสิทธิในการเปลี่ยนสัญชาติ
ดังกล่าวตามอำเภอใจมิได้

19. ครอบครัวในฐานะที่เป็นหน่วยทางธรรมชาติและพื้นฐานของสังคม
มีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากสังคมและรัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละ
รัฐ ชายและหญิงที่บรรลุนิติภาวะแล้วมีสิทธิที่จะสมรสบนพื้นฐาน
ของการยินยอมอย่างเสรีและเต็มใจของตน มีสิทธิที่จะสร้าง
ครอบครัวและมีสิทธิที่จะยกเลิกสถานะการสมรสตามที่กำหนดโดย
กฎหมาย
20. (1) บุคคลทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญาจะ
ได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีการพิสูจน์ว่า
มีความผิดโดยผ่านกระบวนการไต่สวนที่ยุติธรรมและเปิดเผยโดย
ศาลที่มีอำนาจ มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง โดยผู้ถูกกล่าวหา
ได้รับการรับรองสิทธิที่จะต่อสู้คดี
(2) บุคคลใดจะมีความผิดทางอาญา เพราะการกระทำหรือการงด
เว้นการกระทำใดที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดทางอาญาภายใต้
กฎหมายภายในประเทศและระหว่างประเทศในขณะที่กระทำหรือ
งดเว้นการกระทำนั้นมิได้ และบุคคลใดจะได้รับการลงโทษที่หนัก
กว่าโทษที่ระบุในกฎหมายขณะที่กระทำความผิดนั้นมิได้
(3) บุคคลใดจะถูกไต่สวนหรือลงโทษซ้ำสำหรับความผิดที่บุคคลนั้น
ได้รับการตัดสินว่าผิดหรือพ้นผิดไปแล้วตามที่กฎหมายและ
กระบวนการลงโทษของรัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐกำหนดไว้มิได้
21. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นอิสระจากการแทรกแซงตามอำเภอใจใน
ความเป็นส่วนตัว ครอบครัว ที่อยู่อาศัย หรือการสื่อสาร ซึ่งรวมถึง
ข้อมูลส่วนบุคคล หรือการดูหมิ่นเกียรติและชื่อเสียงของบุคคลนั้น
บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการ
แทรกแซงหรือการดูหมิ่นดังกล่าว

22. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา การขาดความอดทนอดกลั้น การเลือกปฏิบัติ และการยั่วยุให้เกิดความเกลียดชังในทุกรูปแบบบนพื้นฐานทางศาสนาและความเชื่อจะต้องถูกกำจัด
23. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกซึ่งรวมถึงเสรีภาพที่จะมีข้อคิดเห็นโดยปราศจากการแทรกแซงและมีสิทธิในการแสวงหา ได้รับ และส่งข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะเป็นทางวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือผ่านสื่ออื่นใดตามทางเลือกของบุคคลนั้น
24. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสันติ
25. (1) บุคคลทุกคนที่เป็นพลเมืองของประเทศของตนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในรัฐบาลของประเทศของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยผ่านผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งตามแนวทางประชาธิปไตยตามกฎหมายของแต่ละประเทศ
(2) พลเมืองทุกคนมีสิทธิลงคะแนนในการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา และอย่างแท้จริงซึ่งต้องเป็นการเลือกตั้งอย่างทั่วถึงและเสมอภาค และต้องเป็นการลงคะแนนลับโดยได้รับการประกันการแสดงออกถึงเจตจำนงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างเสรีตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

26. รัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทั้งปวงในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยัน ดังนี้
27. (1) บุคคลทุกคนมีสิทธิในการทำงาน การเลือกงานอย่างอิสระ การมีสภาพการทำงานที่เป็นธรรมเหมาะสม และเอื้อประโยชน์ และมีสิทธิในการเข้าถึงโครงการความช่วยเหลือต่างๆ ในกรณีว่างงาน
(2) บุคคลทุกคนมีสิทธิในการก่อตั้งสหภาพแรงงานและเข้าร่วมสหภาพแรงงานตามที่ตนเลือกเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศ
(3) เด็กหรือผู้เยาว์จะอยู่ภายใต้การแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมมิได้ ผู้ที่ว่าจ้างเด็กหรือผู้เยาว์ให้ทำงานที่ขัดต่อหลักศีลธรรม ทำลายสุขภาพ เป็นอันตรายต่อชีวิต หรืออาจขัดขวางการพัฒนาตามปกติ ซึ่งรวมถึงการศึกษา จะต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมาย รัฐสมาชิกอาเซียนควรกำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการจ้างแรงงานเด็ก ซึ่งการจ้างแรงงานเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์อายุที่กำหนดเป็นสิ่งต้องห้ามและจะได้รับการลงโทษตามกฎหมาย
28. บุคคลทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอของตนและครอบครัว ซึ่งรวมถึง
 - ก) สิทธิในอาหารที่เพียงพอและสามารถซื้อหาได้ เสรีภาพจากความหิวโหยและการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยและมีประโยชน์ทางโภชนาการ
 - ข) สิทธิในเครื่องนุ่งห่ม
 - ค) สิทธิในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและสามารถซื้อหาได้
 - ง) สิทธิในการรักษาพยาบาล และบริการทางสังคมที่จำเป็น

จ) สิทธิในน้ำดื่มที่ปลอดภัยและสุขภาพ

ฉ) สิทธิในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย สะอาด และยั่งยืน

29. (1) บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะมีสุขภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และ
อนามัยเจริญพันธุ์ใน มาตรฐานที่สูงสุดเท่าที่เป็นไปได้ และการ
รักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานที่สามารถค้นหาได้และการเข้าถึงสิ่ง
อำนวยความสะดวกทางการแพทย์

(2) สมาชิกอาเซียนจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเอาชนะ
การตีตราการนิ่งเงียบ การปฏิเสธ และการเลือกปฏิบัติในการ
ป้องกัน การรักษา การดูแล และการสนับสนุนบุคคลที่ทุกข์ทรมาน
จากโรคติดต่อต่างๆ ซึ่งรวมถึงเอชไอวี/เอดส์

30. (1) บุคคลทุกคนมีสิทธิในความมั่นคงทางสังคม ซึ่งรวมถึง
ประกันสังคมหากมีให้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถมีวิถีทางที่จะดำรงตนได้
อย่างมีศักดิ์ศรีและเหมาะสม

(2) ควรมีการคุ้มครองเป็นพิเศษให้แก่มารดาในช่วงระยะเวลาตาม
สมควรตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศ
กำหนดทั้งในช่วงก่อนและหลังการคลอดบุตร โดยในช่วงดังกล่าว
มารดาที่อยู่ระหว่างการจ้างงานจะต้องสามารถหยุดงานโดยได้รับ
ค่าจ้างหรือหยุดงานโดยมีสิทธิประโยชน์ประกันสังคมอย่างเพียงพอ

(3) มารดาและเด็กมีสิทธิที่จะรับการดูแลและช่วยเหลือเป็นการ
พิเศษ เด็กทุกคนไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกสมรส จะต้องได้รับการ
คุ้มครองทางสังคมเช่นเดียวกัน

31. (1) บุคคลทุกคนมีสิทธิในการศึกษา

(2) การศึกษาระดับประถมศึกษาจะต้องเป็นการศึกษาภาคบังคับ
และจัดให้ทุกคนแบบให้เปล่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาใน
รูปแบบต่างๆ จะต้องจัดให้มีขึ้นและให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ผ่าน
ทุกช่องทางที่เหมาะสม การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา

จะต้องจัดให้มีโดยทั่วไป ทุกคนจะต้องสามารถเข้าถึงการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาได้อย่างเท่าเทียมบนพื้นฐานของความสามารถ

(3) การศึกษาจะต้องดำเนินไปในแนวทางเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา
บุคลิกภาพของมนุษย์และความสำนึกในศักดิ์ศรีของตนอย่างเต็มที่
การศึกษาจะต้องเสริมสร้างความเคารพในสิทธิมนุษยชนและ
เสรีภาพขั้นพื้นฐานในรัฐสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้ การศึกษา
จะต้องทำให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในสังคมของตนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ และจะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ความอดทนอดกลั้น
และมิตรภาพระหว่างชาติ กลุ่มเชื้อชาติและศาสนาทั้งปวง และ
ส่งเสริมกิจกรรมของอาเซียนในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

32. บุคคลทุกคนมีสิทธิไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการ
เข้าร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรมต่างๆ อย่างอิสระ ในการผลิตเพลิ
กับศิลปะ และได้รับประโยชน์อันเกิดจากความก้าวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ รวมทั้งการได้รับประโยชน์
จากการคุ้มครองผลประโยชน์ทั้งในมิติด้านศีลธรรมและด้านวัตถุ
จากการผลงานทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม หรือศิลปกรรมซึ่งตน
เป็นผู้สร้างสรรค์
33. รัฐสมาชิกอาเซียนควรดำเนินการด้วยตนเองและโดยผ่านความ
ช่วยเหลือและความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจและวิชาการโดยใช้ทรัพยากรที่มี
อยู่อย่างสูงสุด เพื่อให้บรรลุการยอมรับอย่างเต็มที่ซึ่งสิทธิทาง
เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่รับรองในปฏิญญานี้โดยลำดับ
34. รัฐสมาชิกอาเซียนอาจกำหนดขอบเขตสำหรับการประกันสิทธิทาง
เศรษฐกิจและสังคมอันปรากฏในปฏิญญานี้ให้แก่ผู้ที่ไม่ใช่คน
ชาติของตน โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน และโครงสร้าง และ
ทรัพยากรทางเศรษฐกิจของประเทศตน

สิทธิในการพัฒนา

35. สิทธิในการพัฒนาเป็นสิทธิมนุษยชนที่ไม่อาจเพิกถอนได้ ซึ่งโดยพื้นฐานแห่งสิทธิดังกล่าว มนุษย์ทุกคนและประชาชนอาเซียนมีสิทธิในการมีส่วนร่วมเกื้อหนุน ใช้สิทธิ และได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง สิทธิในการพัฒนาควรได้รับการดำเนินการให้บรรลุผลเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการพัฒนาและสิ่งแวดล้อมของคนรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นหลังอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ แม้การพัฒนาจะเอื้อต่อและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการมีสิทธิมนุษยชนทั้งหมด แต่การพัฒนาที่ไม่อาจถูกนำไปอ้างเพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่การละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่ได้รับการยอมรับระหว่างประเทศ
36. รัฐสมาชิกอาเซียนควรดำเนินโครงการด้านการพัฒนาที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและตอบสนองต่อเพศสภาพโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความยากจน สร้างสภาวะซึ่งเอื้อต่อการคุ้มครอง และรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อให้ประชาชนอาเซียนมีสิทธิมนุษยชนตามที่ปรากฏในปฏิญญาดังกล่าวนั้นบนพื้นฐานของความเป็นธรรม และลดช่องว่างของการพัฒนาในอาเซียนอย่างต่อเนื่อง
37. รัฐสมาชิกอาเซียนตระหนักว่า การดำเนินการตามสิทธิในการพัฒนาจำเป็นต้องมีนโยบายด้านการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพในระดับชาติ ตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่เป็นธรรม ความร่วมมือระหว่างประเทศ และบรรยากาศทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เอื้อประโยชน์ ทั้งนี้ รัฐสมาชิกอาเซียนควรมีมติต่างๆ ของสิทธิในการพัฒนาไปใช้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างประชาคมอาเซียน และการดำเนินการอื่นๆ และจะร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่เป็นธรรมและยั่งยืน แนวปฏิบัติ

ทางการค้าที่เป็นธรรมและความร่วมมือระหว่างประเทศที่มี
ประสิทธิภาพ

สิทธิในสันติภาพ

38. บุคคลทุกคนและประชาชนของอาเซียนมีสิทธิที่จะมีสันติภาพ
ภายใต้กรอบอาเซียนด้านความมั่นคงและเสถียรภาพ ความเป็น
กลางและเสรีภาพเพื่อให้บรรลุสิทธิต่างๆ ที่ระบุไว้ในปฏิญญาฉบับนี้
อย่างเต็มที่ ในการนี้ รัฐสมาชิกอาเซียนควรสานต่อการส่งเสริม
มิตรภาพและความร่วมมือในการสร้างสรรค์สันติภาพความสามัคคี
และเสถียรภาพในภูมิภาค

ความร่วมมือในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

39. รัฐสมาชิกอาเซียนมีผลประโยชน์และความมุ่งมั่นร่วมกันที่จะ
ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะ
สามารถบรรลุได้ด้วยความร่วมมือระหว่างกันและความร่วมมือกับ
สถาบัน/องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และระหว่าง
ประเทศ และอื่นๆ เป็นอาทิ โดยเป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน
40. ไม่มีสิ่งใดในปฏิญญานี้ที่อาจถูกตีความได้ว่าเป็นการให้สิทธิแก่รัฐ
กลุ่มคนหรือบุคคลใดที่จะกระทำการใดที่จะลิดรอนเป้าประสงค์
และหลักการของอาเซียนหรือทำลายสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่
กำหนดไว้ในปฏิญญาฉบับนี้ และตราสารระหว่างประเทศด้านสิทธิ
มนุษยชนซึ่งรัฐสมาชิกอาเซียนเป็นภาคี

รับรองโดยประมุขแห่งรัฐ/หัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกอาเซียน ณ กรุง
พนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา วันที่ 11 พฤศจิกายน 2555 เป็น
ภาษาอังกฤษฉบับเดียว

แถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยการรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วย สิทธิมนุษยชน (AHRD)

เรา ประมุขแห่งรัฐ/หัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ในโอกาสการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 21 ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา

ยืนยัน ความมุ่งมั่นของอาเซียนในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป้าประสงค์และหลักการตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งรวมถึงหลักการประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล

ย้ำถึง ความมุ่งมั่นของอาเซียนและรัฐสมาชิกต่อกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนา และตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ด้านสิทธิมนุษยชนที่รัฐสมาชิกอาเซียนเป็นภาคี รวมถึงปฏิญญาของอาเซียนที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

ยอมรับ ความสำคัญของบทบาทของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ในฐานะเป็นสถาบันที่รับผิดชอบการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอาเซียนในทุกด้าน อันจะนำไปสู่การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเป็นกลไกสำหรับการพัฒนาทางสังคมและคุณธรรมที่ก้าวหน้า และการบรรลุศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นของประชาชนอาเซียน

ชื่นชม คณะกรรมการที่ได้พัฒนาปฏิญญาสิทธิมนุษยชนที่มีความครอบคลุม โดยผ่านการหารือกับองค์กรรายสาขาของอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

ยอมรับ การมีส่วนร่วมที่มีนัยยะขององค์กรรายสาขาของอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอาเซียน และสนับสนุนให้องค์กรและผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวมีส่วนร่วมและหารือกับคณะกรรมการกิจการอย่างต่อเนื่อง

ในการนี้จึง

1. **รับรอง** ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
2. **ยืนยันความมุ่งมั่น**ของเราในการปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่ เพื่อให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคมีความก้าวหน้า และ
3. **ยืนยันอีกครั้ง** ถึงความมุ่งมั่นของเราในการปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยให้สอดคล้องกับคำมั่นที่เรามีต่อกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนา และตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ด้านสิทธิมนุษยชนที่รัฐสมาชิกอาเซียนเป็นภาคี รวมถึงปฏิญญาและตราสารอื่นๆ ของอาเซียนที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

จัดทำ ณ กรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรกัมพูชา

วันที่ 18 พฤศจิกายน ค.ศ. 2012 เป็นภาษาอังกฤษฉบับเดียว

สำหรับบรูไนดารุสซาลาม
สมเด็จพระราชาธิบดี ฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์
สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนดารุสซาลาม

สำหรับราชอาณาจักรกัมพูชา
สมเด็จพระอัครมหาเสนาบดีเดโช ฮุน เซน
นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
นายซูซิโล บัมบัง ยูโดโยโน
ประธานาธิบดี

สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
นายทองสิง ทាំมะวง
นายกรัฐมนตรี

สำหรับมาเลเซีย
ดาโต๊ะ ศรี มุห์ฮัมหมัด นาจิบ
นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
นายเต็ง เส่ง
ประธานาธิบดี

สำหรับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
นายเบนิกโน เอส อาคีโน ที่สาม
ประธานาธิบดี

สำหรับสาธารณรัฐสิงคโปร์
นายลี เซียน ลุง
นายกรัฐมนตรี

สำหรับราชอาณาจักรไทย
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
นายเหวียน เติน ลุง
นายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียน
ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
(ขอบเขตการดำเนินงาน)

ขอบเขตการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียน ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ตามมาตราที่ 14 ของกฎบัตรอาเซียน คณะกรรมการสิทธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR) จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงาน (TOR) ต่อไปนี้

1 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของ AICHR มีดังนี้

- 1.1 เพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนแห่งอาเซียน
- 1.2 เพื่อสนับสนุนสิทธิของประชาชาติแห่งอาเซียนเพื่อการใช้ชีวิตอย่างสันติ มีเกียรติและความมั่งคั่ง
- 1.3 เพื่อช่วยทำให้วัตถุประสงค์ของอาเซียนบรรลุผลตามที่ริเริ่มไว้ในกฎบัตรอาเซียนในการส่งเสริมความมั่นคงและความปรองดองในภูมิภาค ส่งเสริมมิตรภาพและความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน รวมไปถึง สวัสดิการ ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชนชาวอาเซียนในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน
- 1.4 เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนภายในภูมิภาค คำนึงถึงความโดดเด่นระดับชาติและภูมิภาค การเคารพซึ่งกันและกัน ในพื้นฐานทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศาสนา และคำนึงถึงความสมดุลระหว่างสิทธิและหน้าที่
- 1.5 เพื่อยกระดับความร่วมมือระดับภูมิภาคด้วยมุมมองในการเสริมสร้างความพยายามระดับชาติและระหว่างประเทศในการ

ส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและ

- 1.6 เพื่อสนับสนุนมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศดังที่ได้กำหนดไว้โดยปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ และตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนมีส่วนร่วม

2

หลักเกณฑ์

AICHR ควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- 2.1 เคารพต่อหลักเกณฑ์ของอาเซียนตามที่ปรากฏในมาตรา 2 ของกฎบัตรอาเซียน โดยเฉพาะ
- ก) ความเคารพต่อความเป็นเอกราช อธิปไตย ความเท่าเทียม ดินแดน และเอกลักษณ์ประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด
 - ข) การไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศสมาชิกอาเซียน
 - ค) ความเคารพต่อสิทธิของประเทศสมาชิกทุกประเทศในการนำการดำรงอยู่ของชาติให้หลุดพ้นจากการแทรกแซง การโค่นล้ม และการบีบบังคับจากภายนอก
 - ง) การยึดมั่นในหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักประชาธิปไตย และรัฐธรรมนูญ
 - จ) การเคารพต่อเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม
 - ฉ) การสนับสนุนกฎบัตรของสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศรวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศซึ่งได้รับการยอมรับโดยประเทศสมาชิกอาเซียนและ
 - ช) ความเคารพต่อวัฒนธรรม ภาษา และศาสนาที่แตกต่างกันไป

ของประชาชนแห่งอาเซียน ในขณะที่ให้ความสำคัญต่อคุณค่าที่มีร่วมกันในจิตวิญญาณของความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลาย

- 2.2 ความเคารพต่อหลักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รวมถึงความเป็นสากล ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การพึ่งพากัน และความสัมพันธ์กันของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมด รวมถึงความเสมอภาค ความเป็นกลาง การไม่เลือกฝั่ง การไม่แบ่งแยกและการหลีกเลี่ยงการทำให้เป็นสองมาตรฐานและทำให้เป็นเรื่องการเมือง
- 2.3 การรับรู้ถึงความรับผิดชอบเบื้องต้นในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานเป็นหน้าที่ของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ
- 2.4 การดำเนินการตามวิธีการจัดการอย่างสร้างสรรค์และเลี่ยงการเผชิญหน้า และการร่วมมือเพื่อยกระดับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและ
- 2.5 การนำวิธีการวิวัฒนาการซึ่งสนับสนุนการพัฒนาบรรทัดฐานและมาตรฐานทางด้านสิทธิมนุษยชนในอาเซียนมาใช้

3 องค์การระหว่างรัฐบาลด้านการให้คำปรึกษา

AICHR เป็นองค์การระหว่างรัฐบาลและเป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างองค์การอาเซียน และเป็นองค์การด้านการให้คำปรึกษา

- 4.1 เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานเพื่อเติมเต็มการสร้างประชาคมอาเซียน
- 4.2 เพื่อพัฒนาปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนด้วยมุมมองในการสร้างโครงสร้างสำหรับความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชนผ่านอนุสัญญาต่างๆ ของอาเซียน และตราสารอื่นๆ ที่ดำเนินการในเรื่องของสิทธิมนุษยชน
- 4.3 เพื่อยกระดับการรับรู้ของสาธารณชนในหมู่ประชาชนแห่งอาเซียนผ่านการศึกษา การค้นคว้า และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
- 4.4 เพื่อส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถสำหรับการดำเนินการตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศซึ่งรับผิดชอบโดยประเทศสมาชิกอาเซียน
- 4.5 เพื่อสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้พิจารณาการเข้าร่วมลงนามในตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
- 4.6 เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานอย่างเต็มรูปแบบของตราสารอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสิทธิมนุษยชน
- 4.7 เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือด้านเทคนิคในเรื่องของสิทธิมนุษยชนแก่องค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ตามคำขอ
- 4.8 เพื่อมีส่วนร่วมในการสนทนาและการหารือกับองค์กรอาเซียนอื่นๆ และองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน รวมถึงองค์กรภาคประชาสังคม และผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในบทที่ 5 ของกฎบัตรอาเซียน
- 4.9 เพื่อปรึกษากับสถาบันและหน่วยงานระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนตามความเหมาะสม

- 4.10 เพื่อรับข้อมูลข่าวสารจากประเทศสมาชิกอาเซียนในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน
- 4.11 เพื่อพัฒนาวิธีการจัดการและจุดยืนร่วมในเรื่องของสิทธิมนุษยชนที่อาเซียนควรรู้
- 4.12 เพื่อเตรียมการศึกษาในประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนในอาเซียน
- 4.13 เพื่อเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมหรือรายงานอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และ
- 4.14 เพื่อปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายโดยการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

5 องค์ประกอบขององค์กร

สมาชิกภาพ

- 5.1 AICHR จะต้องประกอบไปด้วยประเทศสมาชิกแห่งอาเซียน
- 5.2 ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศจะต้องแต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ผู้ซึ่งจะรับผิดชอบต่อรัฐบาลที่แต่งตั้ง

คุณสมบัติ

- 5.3 ในการแต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ประเทศสมาชิกจะต้องพิจารณา จากความเท่าเทียมทางเพศ ความพร้อม และความรู้ความสามารถ ในแง่ของสิทธิมนุษยชน
- 5.4 ประเทศสมาชิกควรปรึกษากับผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องที่เหมาะสม ในการแต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนตามคำเรียกร้องของกระบวนการภายในที่เกี่ยวข้อง

วาระการดำรงตำแหน่ง

- 5.5 ผู้แทนฯ แต่ละคนอยู่ในวาระคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ติดต่อกันได้อีกหนึ่งวาระ
- 5.6 อย่างไรก็ตาม ในย่อหน้าที่ 5.5 รัฐบาลแต่งตั้งอาจตัดสินใจตามดุลพินิจให้มีการเปลี่ยนผู้แทนฯ ของตนได้

ความรับผิดชอบ

- 5.7 ในการปลดประจำการจากหน้าที่ ผู้แทนฯ แต่ละคนจะต้องปฏิบัติตัวอย่างเที่ยงธรรมตามกฎหมายอาเซียนและขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้
- 5.8 ผู้แทนฯ จะต้องร่วมการประชุม AICHR หากผู้แทนฯ ไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมได้เนื่องจากสถานะการณพิเศษรัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งอย่างเป็นทางการ แก่ประธาน AICHR ถึงการแต่งตั้งผู้แทนชั่วคราวพร้อมข้อบังคับครบถ้วนเพื่อเสนอแก่ประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

ประธาน AICHR

- 5.9 ประธาน AICHR จะต้องเป็นผู้แทนของประเทศสมาชิกผู้ดำรงตำแหน่งประธานของอาเซียน
- 5.10 ประธาน AICHR จะต้องมีบทบาทที่สอดคล้องกับขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้ ซึ่งรวมถึง
 - ก) การนำการเตรียมรายงานของ AICHR และการนำเสนอรายงานต่อการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
 - ข) การประสานงานกับผู้แทนฯ ในระหว่างการประชุมของ AICHR กับองค์กรอาเซียนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - ค) การพูดแทน AICHR ในงานระดับภูมิภาคหรือนานาชาติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนซึ่งได้รับ

มอบหมายโดย AICHR

- ง) การยอมรับหน้าที่พิเศษอื่นๆ ซึ่งได้รับมอบหมายโดย AICHR ตามข้อกำหนดและขอบเขตการดำเนินงานดังกล่าว

เอกสิทธิ์และความคุ้มครอง

5.11 ตามมาตรา 19 ของกฎบัตรอาเซียน ผู้แทนที่เข้าร่วมในกิจกรรมทางการของ AICHR มีสิทธิในเอกสิทธิ์และความคุ้มครองตามความจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่

6

ข้อปฏิบัติ

การตัดสินใจ

6.1 การตัดสินใจใน AICHR จะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของการหารือและการลงความเห็นชอบร่วมกันตามมาตรา 20 ของกฎบัตรอาเซียน

จำนวนการประชุม

6.2 AICHR ต้องจัดประชุมปกติสองครั้งต่อปี โดยการประชุมแต่ละครั้งควรมีระยะเวลาไม่เกินห้าวัน

6.3 การประชุมปกติของ AICHR จะต้องจัดสลับกันระหว่าง ณ สำนักเลขาธิการอาเซียน และประเทศสมาชิกผู้ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

6.4 AICHR สามารถจัดประชุมเพิ่มเติมได้ ณ สำนักเลขาธิการอาเซียนหรือสถานที่ที่เห็นบรรดาสมาชิกเห็นพ้องกัน ตามโอกาสและเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม

6.5 รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนสามารถสั่งให้ AICHR มีการพบปะกันได้ตามความจำเป็น

ขอบเขตการรายงาน

6.6 AICHR จะต้องเสนอรายงานประจำปีและรายงานอื่นๆ ตามความเหมาะสมแก่การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเพื่อรับการพิจารณาต่อไป

ข้อมูลสาธารณะ

6.7 AICHR จะต้องแจ้งให้สาธารณะชนทราบเป็นระยะๆ ถึงการทำงานและกิจกรรมขององค์กรผ่านข้อมูลสาธารณะที่จัดทำขึ้นโดย AICHR

ความสัมพันธ์กับองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ภายในอาเซียน

6.8 AICHR เป็นสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนที่ครอบคลุมในอาเซียน โดยมีหน้าที่ทั้งหมดในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนในอาเซียน

6.9 The AICHR จะทำงานร่วมกับองค์กรอาเซียนด้านต่างๆ ที่ดำเนินการในเรื่องของสิทธิมนุษยชนเพื่อกำหนดข้อปฏิบัติอย่างรวดเร็วแก่การจัดระเบียบขั้นสูงสุดกับ AICHR ด้วยเหตุนี้ AICHR จะต้องปรึกษา ประสานงาน และร่วมมือกับองค์กรเหล่านี้อย่างใกล้ชิด เพื่อส่งเสริมการประสานงานและความเชื่อมโยงกันในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนของอาเซียน

7

บทบาทของเลขาธิการและสำนักเลขาธิการอาเซียน

7.1 เลขาธิการอาเซียนสามารถยกประเด็นที่เกี่ยวข้องมาอยู่ในความดูแลของ AICHR ตามมาตรา 11.2 (a) และ (b) ของกฎบัตรอาเซียน ในการทำเช่นนี้ เลขาธิการของอาเซียนจะต้องแจ้งรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ควบคู่กันไป

7.2 สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องให้การสนับสนุนทางด้านเลขานุการอันจำเป็นต่อ AICHR เพื่อสร้างความมั่นใจในการดำเนินงานที่มี

ประสิทธิภาพ ในการให้การสนับสนุนทางด้านเลขานุการแก่ AICHR ประเทศสมาชิกสามารถทำได้โดยการรับรองเจ้าหน้าที่ของตนแก่ สำนักเลขาธิการอาเซียน ภายใต้ความเห็นพ้องของเลขาธิการอาเซียน 8

8 แผนการทำงานและเงินทุน

- 8.1 AICHR ต้องจัดเตรียมและนำเสนอแผนการทำงานของโครงการและ กิจกรรมร่วมกับงบประมาณที่คาดการณ์สำหรับระยะเวลาห้าปีเพื่อ ขออนุมัติจากการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ภายใต้การ ชี้แนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน
- 8.2 พร้อมกันนี้ AICHR ต้องจัดเตรียมและนำเสนองบประมาณรายปี เพื่อสนับสนุนโครงการและกิจกรรมที่สำคัญลำดับต้นๆ ซึ่งต้องได้รับ อนุมัติโดยการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ภายใต้การ ชี้แนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน
- 8.3 งบประมาณรายปีจะต้องได้รับการระดมทุนบนพื้นฐานการแบ่งปันที่ เท่าเทียมกันโดยประเทศสมาชิกอาเซียน
- 8.4 AICHR ยังสามารถรับมอบทรัพยากรจากประเทศสมาชิกอาเซียน ใดๆ เพื่อโครงการที่ต้องใช้งบประมาณมากเป็นพิเศษจากแผนการ ทำงาน
- 8.5 AICHR ต้องสร้างกองทุนเงินบริจาคซึ่งประกอบด้วย การสนับสนุน โดยสมัครใจจากประเทศสมาชิกอาเซียนและแหล่งเงินทุนอื่นๆ
- 8.6 การระดมทุนและทรัพยากรอื่นๆ จากประเทศที่ไม่ใช่ประเทศ สมาชิกอาเซียนจะต้องทำเพื่อการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การสร้าง ศักยภาพ และการศึกษาเท่านั้น
- 8.7 เงินทุนทั้งหมดที่ใช้โดย AICHR จะต้องจัดการและเบิกจ่ายอย่าง

สอดคล้องกับกฎหมายทางการเงินทั่วไปของอาเซียน

- 8.8 การสนับสนุนทางด้านเลขานุการแก่ AICHR จะต้องได้รับการระดมทุนโดยงบประมาณการดำเนินงานรายปีของสำนักเลขาธิการอาเซียน

9

บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

- 9.1 ขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับการอนุมัติจากการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

การแก้ไขต่างๆ

- 9.2 ประเทศสมาชิกใดๆ อาจเสนอคำร้องเพื่อแก้ไขขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้ได้
- 9.3 คำร้องเพื่อการแก้ไขจะต้องได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนในการปรึกษาหารือร่วมกับ AICHR และนำเสนอต่อการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเพื่อการอนุมัติในลำดับต่อไป
- 9.4 การแก้ไขดังกล่าวจะต้องมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับการอนุมัติจากการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
- 9.5 การแก้ไขดังกล่าวจะต้องไม่มีอคติในเรื่องสิทธิและหน้าที่ซึ่งเกิดหรือมีพื้นฐานมาจากขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้ก่อนหรือตั้งแต่ ณ วันที่ที่มีการแก้ไขดังกล่าว

การทบทวน

- 9.6 ขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้จะต้องได้รับการทบทวนแต่เริ่มไปอีกห้าปีนับจากวันที่มีผลบังคับใช้ การทบทวนครั้งนี้และในภายภาคหน้าจะต้องได้รับการยอมรับโดยการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศ

อาเซียน พร้อมมุมมองในการยกระดับการส่งเสริม และปกป้องสิทธิมนุษยชนภายในอาเซียน

- 9.7 ในความสัมพันธ์นี้ AICHR จะต้องประเมินผลงานของตนและเสนอข้อเสนอแนะเพื่อรับการพิจารณาจากการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในเรื่องของความพยายามในอนาคตที่สามารถดำเนินการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนภายในอาเซียนอย่างสอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียนและขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้

การตีความ

- 9.8 ความแตกต่างใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การตีความขอบเขตการดำเนินงานชุดนี้ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้จะต้องมีการอ้างถึงในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเพื่อทำการตัดสินใจต่อไป

รายชื่อสมาชิกคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยองค์การสิทธิมนุษยชน
อาเซียน (HLP)

■ บรูไน ดารุสซาลาม

ฯพณฯ ดาโต โซฟรีย์ अबดุล กาฟอ์ H.E. DATO SHOFREY
ABDUL GHAFOR
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศและการค้า

■ กัมพูชา

ฯพณฯ นาย ออม เยนเตียง H.E. MR. OM YENTIENG
ที่ปรึกษารัฐบาลกัมพูชา
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทยกัมพูชา

■ อินโดนีเซีย

ฯพณฯ นาย รัชมัท บูดิมัน H.E. MR. RACHMAT
BUDIMAN
ผู้อำนวยการสนธิสัญญาทางการเมืองความมั่นคงและดินแดน
กระทรวงการต่างประเทศ

■ สปป. ลาว

ฯพณฯ นาย บุนเกิด แสงสมลัก H.E. MR. BOUNKEUT
SANGSOMSAK
รองรัฐมนตรีต่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

■ มาเลเซีย

ฯพณฯ ตัน ศรี อาร์ทหมัด ฟูซี อับดุล ราซัค H.E. TAN SRI
AHMAD FUZI ABDUL RAZAK
เอกอัครราชทูตประจำกระทรวงต่างประเทศ

■ เมียนมาร์

ฯพณฯ นาย ยู เมียท โค H.E. MR. U MYAT KO
เลขานุการกลุ่มสิทธิมนุษยชนประเทศเมียนมาร์
อธิบดีฝ่ายบริหารทั่วไป กระทรวงมหาดไทย

■ ฟิลิปปินส์

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต โรซาริโอ จี. มานาโล H.E.
AMBASSADOR ROSARIO G. MANALO
ราชทูตพิเศษ กระทรวงการต่างประเทศ

■ สิงคโปร์

ฯพณฯ นาย บิลahari โคลิคาน H.E. MR. BILAHARI
KAUSIKAN
เลขานุการโทถาวร กระทรวงการต่างประเทศ

■ ประเทศไทย

ฯพณฯ เอกอัครราชทูต สีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว
ผู้แทนถาวรของประเทศไทยแก่องค์การสหประชาชาติ ณ กรุง
เจนีวา

■ เวียดนาม

ฯพณฯ นาย ฟาม กวาง วินห์
ผู้ช่วยรัฐมนตรี กระทรวงการต่างประเทศ

อาเซียน: ประชาคมแห่งโอกาส

 ASEAN

 @ASEAN

 @asean

 www.asean.org www.aichr.org